

Rozdział IV

*Elżbieta Szczepaniec-Cięciak, Krystyna Łopata, Magdalena Kurdziel,
Małgorzata Krzeczowska, Anna Sadowska-Rociek, Eliza Morzyniec,
Ryszard Lehman i Andrzej Łopata*

LUDZIE, KTÓRZY TWORZYLI KOŁO – ZARZĄDY, KURATORZY I OPIEKUNOWIE, CZŁONKOWIE HONOROWI. FOTOGRAFIE, DOKUMENTY I PAMIĄTKI

1. WPROWADZENIE

Niniejszy rozdział jest pokłosiem wystawy pamiątek z historii Naukowego Koła Chemików UJ, która towarzyszyła zorganizowanemu przez koło wspólnie z Wydziałem Chemii UJ Zjazdowi Absolwentów Studiów Chemicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego z okazji 90. rocznicy założenia Kółka Chemików Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego – najstarszego uniwersyteckiego koła naukowego studentów chemii w Polsce. Zjazd ten odbył się w dniach 4–5 listopada 1994 roku.

Celem wystawy było nie tylko pokazanie dokumentów, fotografii i innych pamiątek związanych z 90-letnią historią Koła Chemików, lecz także prezentacja ludzi, którzy to koło tworzyli w różnych okresach jego działania, a więc członków koła i członków zarządu, kuratorów, opiekunów, członków honorowych. Wśród prezentowanych eksponatów znalazły się statuty Koła Chemików UJ z różnych okresów, sprawozdania z działalności i inne ważne dokumenty, książki, skrypty i czasopisma wydawane przez koło, zaproszenia na sesje naukowe i bale chemików, a także wiersze i piosenki, anegdoty i rysunki satyryczne. Bogata kolekcja zdjęć prezentowanych na wystawie ukazała zwiedzającym obraz pracy studentów z koła podczas obozów naukowo-badawczych oraz podczas odpoczynku i zabawy. Przedstawiono również fragmenty wspomnień prezesów, członków i sympatyków koła (zob. Część II książki).

Wystawa pamiątek z historii Naukowego Koła Chemików (budynek Wydziału Chemii UJ, ul. Ingardena 3, parter) czynna była od 4 listopada do 15 grudnia 1994 roku.

Autorami wystawy byli pracownicy Zespołu Kriogeniki Zakładu Chemii Nieorganicznej UJ: doc. dr hab. Elżbieta Szczepaniec-Cięciak, mgr Magdalena Kurdziel, mgr Małgorzata Krzeczowska, dr Ryszard Lehman, mgr Eliza Morzyniec oraz dr Krystyna Łopata z Zakładu Metodyki Nauczania Chemii, którą wspierał jej małżonek – dr Andrzej Łopata z Akademii Górniczo-Hutniczej i student z NKCh UJ – Rafał Ziobro. Pomagali nam również studenci z koła: Magdalena Janik, Grzegorz Jezierski i Grzegorz Telega.

Wystawa cieszyła się wielkim zainteresowaniem publiczności i przyczyniła się do wzrostu liczby studentów chętnych do pracy w Naukowym Kole Chemików UJ.

2. LUDZIE, KTÓRZY TWORZYLI KOŁO – ZARZĄDY W LATACH 1904–1994

O całokształcie pracy koła w różnych okresach jego długiej historii decydowali w głównej mierze studenci, którzy należeli do koła, a także zarządy, organizujące jego pracę i opiekunowie (kuratorzy) koła, czyli „mistrzowie”. Oni pomagali studentom w „rozwijaniu skrzydeł”, uczyli ich działania w społeczeństwie, zaradności oraz przekazywali wiedzę merytoryczną.

Niemożliwe okazało się podanie liczby członków koła w poszczególnych okresach jego działalności – zachowały się bowiem tylko nieliczne materiały archiwalne, z których wynika, że do koła należały niekiedy setki studentów (w roku 1938/1939 koło liczyło 285 członków) lub działało w nim zaledwie kilka osób. Udało nam się natomiast, po długich, niekiedy mozolnych poszukiwaniach, zebrać dane dotyczące składów zarządów.

To właśnie zarządy organizowały pracę koła i one z całą pewnością tworzyły takie formy pracy, które przyciągały liczne rzesze studentów lub też wokół nich istniała „próżnia”. Talenty organizacyjne, zdolności do „porywania” za sobą ludzi, charyzma wielu prezesów (prezesek) czy też innych członków zarządu pozostawiły trwałe ślady w historii koła.

Było i jest regułą, że w kole gromadzi się elita intelektualna studentów chemii z różnych roczników – ludzie utalentowani, twórczy, ambitni, pełni pomysłów, posiadający duże zdolności organizacyjne. I praca w kole niewątpliwie rozwijała w nich te zdolności.

Ale również w kole było sporo tzw. żelaznych studentów, różnych oryginałów, postaci prawie legendarnych, działaczy bardzo licznych organizacji. Niekiedy prezesom koła zdarzało się powtarzanie roku, gdy zgadzali się na dłuższy okres zarządzania kołem (kadencja zarządu trwa jeden rok), niektórzy nie kończyli studiów. Ale na szczęście były to nieliczne przypadki.

Funkcję prezesów koła, członków zarządu, przewodniczących sekcji, sprawowało wiele wybitnych jednostek, późniejszych czołowych przedstawicieli nauk chemicznych w Polsce, profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego i innych wyższych uczelni w Krakowie, a także różnych uczelni krajowych i zagranicznych.

Formy działania koła zmieniały się podczas jego długiej historii, jednakże prawie zawsze dotyczyły najistotniejszych problemów młodzieży studiującej chemię na Uniwersytecie Jagiellońskim, a niekiedy miały szerszy oddźwięk społeczny.

Z nazw sekcji, które pracowały w poszczególnych latach istnienia koła, można wnioskować o tym, jakie formy działania koła były szczególnie ważne w danym okresie jego historii.

Podczas swej działalności od 1904 roku koło czterokrotnie przerywało pracę: w okresie pierwszej wojny światowej 1914–1919¹, podczas drugiej wojny światowej 1939–1945², następnie w okresie ścisłej kontroli życia studenckiego w latach 1950–1957³

¹ Przerwa w działalności koła w okresie pierwszej wojny światowej od 1914 do 1919 r. Wznowienie działalności nastąpiło 25 czerwca 1919 r.

² W okresie drugiej wojny światowej działalność koła uległa zawieszeniu. Wznowienie działalności nastąpiło w lutym 1945 r.

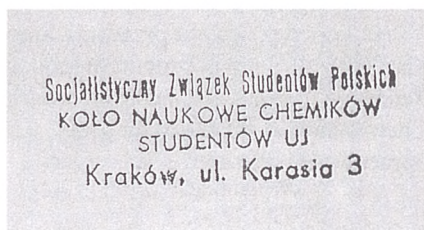
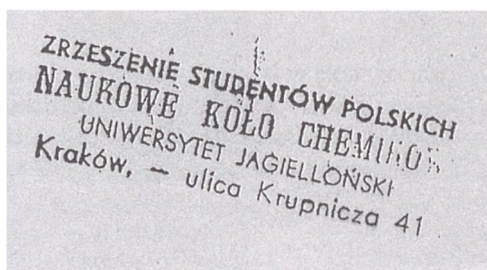
³ W latach 1950–1957 koło było rozwiązane, jego ponowna rejestracja zaś nastąpiła w 1957 r. Katedry i pracownicy Instytutu Chemii organizowali studentom w latach 1952–1955 kółka przedmiotowe.

i po raz czwarty w latach 1981–1985⁴, rozpoczętych wprowadzeniem stanu wojennego w Polsce.

Pierwsza i jedyna dotychczas publikacja książkowa poświęcona dziejom Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego ukazała się w 1934 roku z okazji jubileuszu 30-lecia jego istnienia – G. Schöpp, M. Szuwalski, *Rys historyczny Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Nakładem Koła Chemików S.U.J., Kraków 1934, ss. 41.

Koło sześciokrotnie zmieniało nazwę podczas swojego istnienia:

- od 1904 roku – Kółko Chemików Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- od 1927 roku – Koło Chemików Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- od 1933 roku – Koło Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- od 1968 roku – Zrzeszenie Studentów Polskich. Naukowe Koło Chemików Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- od 1977 roku – Socjalistyczny Związek Studentów Polskich. Koło Naukowe Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, ul. Karasia 3⁵;
- od 1985 roku – Naukowe Koło Chemików Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ryc. 1. Przykładowe pieczętki Koła Chemików

⁴ W okresie 13 grudnia 1981–1985 koło zostało rozwiązane; jego ponowna rejestracja nastąpiła 27 kwietnia 1985 r. W tym okresie prof. Janina Janikowa i jej mąż prof. Jerzy A. Janik organizowali razem z Sekcją Młodych Polskiego Towarzystwa Chemicznego wiosenne seminaria na temat zagrożeń cywilizacyjnych (Warszawa, ul. Freta 16) oraz dwudniowe Forum Młodych na dorocznych Zjazdach PTCh.

⁵ Nastąpiła również zmiana nazwy ulicy: dawniej ul. Krupnicza 41, po zmianie: ul. M. Karasia 3 (przyp. red.).

Ryc. 2. Pamiątkowe odznaki: po lewej stronie – odznaka Koła Chemików Studentów UJ z 1947 r. – dar dawnego prezesa koła dr. Jerzego Dumańskiego dla Naukowego Koła Chemików UJ z okazji 90. rocznicy założenia koła; po prawej stronie – odznaka Rajdu 600-lecia UJ, ZSP-PTTK UJ (1964 r.) – dar prof. Aliny Samorus

Na końcu rozdziału przedstawiono składy zarządów koła w latach 1904–1996. Spisy z lat 1904–1933 są fragmentem jubileuszowej monografii koła: G. Schöpp, M. Szuwalski, *Rys historyczny Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Nakładem Koła Chemików S.U.J., Kraków 1934, s. 32–41, składy zarządów w latach 1934–1994 to opracowanie własne.

3. KURATORZY I OPIEKUNOWIE KOŁA W LATACH 1904–1994

Kuratorzy i opiekunowie Koła Chemików spełniali ważną rolę nauczycieli i wychowawców dla studentów pracujących w kole, przy czym zupełnie różne były kontakty i relacje w pierwszych latach istnienia koła i w okresie dwudziestolecia międzywojennego, w okresie częstych, osobistych kontaktów profesorów i studentów, inne zaś w okresie przemian uniwersytetu po drugiej wojnie światowej. Coraz trudniej było pełnić pracownikom naukowym rolę mistrza. Były okresy niszczenia tradycji, a także okresy biedy uniwersyteckiej.

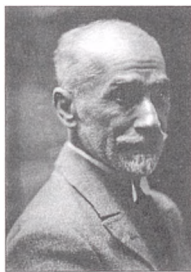
Chemiczy związani z kołem, zarówno kuratorzy, opiekunowie, jak i studenci, przez wiele lat swojej działalności w kole dowiedli, że potrafią się nie tylko dobrze zorganizować, zdobyć duże doświadczenie, wiedzę i zaistnieć, pomimo szczupłości środków finansowych uniwersytetu.

Kuratorzy

Karol Olszewski – chemik, światowej sławy kriogenic – urodził się 29 stycznia 1846 roku we wsi Broniszów koło Tarnowa w rodzinie ziemiańskiej. Uczęszczał do szkół w Nowym Sączu i Tarnowie. W latach 1866–1871 studiował chemię na UJ, pracując od 1869 roku jako demonstrator, a od 1871 roku jako asystent w Katedrze

Prof. Karol Olszewski
Kurator Kółka
Chemików
Uczniów UJ
15 X 1904–1908

Prof. Leon Marchlewski
Kurator Kółka
Chemików
Uczniów UJ
16 VII 1908–1911

Prof. Karol Dzięwoński
Kurator Kółka
Chemików
Uczniów UJ
19 II 1912–1920

Prof. Tadeusz Estreicher
Kurator Kółka
Chemików Uczniów
UJ i Koła Chemików
Studentów UJ
18 VI 1920–1939
i 1945–5 XII 1950

Prof. Jan Moszcz
Opiekun
Koła Chemików
Studentów UJ
26 IV 1957–1970

Prof. Julian Mirek
Opickun NKChS UJ
24 VI 1970–1981
i 1985–1987

Prof. Adam Bielański
Opiekun NKCh UJ
1988–1990

Doc. dr hab. Elżbieta
Szczepanic-Cięciak
Opiekun NKCh UJ
18 IV 1991–1993

Prof. dr hab. Roman
Dzięmbaj
Opiekun NKCh UJ
19 XI 1993–dziś

Ryc. 3. Kuratorzy i opiekunowie Koła Chemików

Chemii UJ u prof. Emiliana Czzyrniańskiego. Po ukończeniu studiów w 1872 roku wyjechał na stypendium rządowe do Heidelbergu i pracował pod kierunkiem R. Bunsena i G. Kirchoffa, uzyskując tam w 1872 roku dyplom doktora filozofii i magistra sztuk wyzwolonych, przy czym jako rozprawę doktorską przedstawił pracę wykonaną w Krakowie pt. *Rozbiór chemiczny wód studziennych i rzecznych krakowskich*, drukowaną w „Sprawozdaniach Komisji Fizjograficznej Towarzystwa Naukowego Krakowskiego za rok 1870”, t. V (1871), s. 131–162. W 1873 roku nostryfikował doktorat na UJ, a następnie habilitował się (1873 r.) i otrzymał stanowisko prywatnego docenta chemii. W 1876 roku uzyskał nominację na profesora nadzwyczajnego (bez katedry i porobów profesorskich).

W 1883 roku wspólnie z profesorem fizyki Zygmuntem Wróblewskim rozpoczął badania nad skraplaniem tzw. gazów trwałych, otrzymując przy zastosowaniu zmodyfikowanego aparatu L. Cailleteta ciekły tlen, azot i tlenek węgla w stanie statycznym. W 1884 roku, pracując samodzielnie, dokonał skroplenia wodoru w stanie dynamicznym oraz wyznaczył jego parametry krytyczne. W 1890 roku skonstruował aparaturę do skraplania gazów, pozwalającą na wylewanie skroplonego gazu i przez pewien czas osiągał najniższą na świecie temperaturę (-225°C). Na prośbę odkrywcy argonu i helu – W. Ramsaya – skroplił i zestalił argon (1895 r.) oraz próbował skroplić hel (1896 r.). Ponowną próbę skroplenia helu podjął w 1906 roku. Skonstruował jeden z pierwszych na świecie termometrów helowych (1896 r.). Sławę wybitnego kriogenika uzyskał dzięki badaniom nad skraplaniem i zestalaniem gazów oraz badaniem ich właściwości w niskich temperaturach. Konstruował aparaty do skraplania powietrza i wodoru, nabywane przez wiele laboratoriów w Europie i Stanach Zjednoczonych.

Zajmował się również analizą wód mineralnych, wód studziennych i rzecznych dla miasta Krakowa i okolic. Analizy wód wykonywane przez Olszewskiego miały znaczenie praktyczne dla rozwiązywania problemu zaopatrzenia Krakowa w wodę pitną i dla eksploatacji uzdrowisk polskich. Był chemikiem sądowym. Wykonał wspólnie z prof. Alfredem Obalińskim pierwsze na ziemiach polskich kliniczne zdjęcie rentgenowskie (1896 r.). Był kierownikiem I Zakładu Chemicznego UJ (1891–1915), członkiem Akademii Umiejętności w Krakowie (od 1888 r.), członkiem Praskiej Akademii Umiejętności (od 1891 r.), przewodniczącym III Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Akademii Umiejętności (1906 r.) i członkiem honorowym wielu towarzystw naukowych.

Tematyka wykładów Olszewskiego była bardzo różnorodna i obejmowała wiele dziedzin chemii. Specjalnością Olszewskiego była chemia analityczna i chemia nieorganiczna, a także problematyka kriogeniczna. Wykłady kursowe wygłaszał dla studentów chemii, biologii, medycyny, rolnictwa i farmacji. Prowadził również wykłady monograficzne: „Wstęp do nowożytniej chemii”, „O metodach oznaczania ilościowego za pomocą miareczkowania”, „Analiza spektralna”, „O wykrywaniu trucizn w dochodzeniach sądowych”, „Skraplanie gazów”.

Wraz ze studentami chemii założył w 1904 roku Kółko Chemików Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego i został jego pierwszym kuratorem. Studenci nadali mu 31 października 1908 roku godność Członka Honorowego Kółka Chemików Uczniów UJ.

Zapisał w testamencie 140 tys. koron na popieranie badań w dziedzinie niskich temperatur. Skraplarki i przyrządy Olszewskiego stanowiły zaczątek Muzeum Zabytków Przyrodniczych UJ (obecnie Muzeum UJ w Collegium Maius). Został uhonorowany orderem Żelaznej Korony II Klasy, tytułem radcy dworu, nagrodą im ks. Lubomirskich

przyznaną przez Akademię Umiejętności i złotym medalem im. J. Śniadeckiego. Zmarł 25 marca 1915 roku w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu Rakowickim.

W okresie profesury Olszewskiego chemia na UJ osiągnęła światowy poziom, a prof. Olszewski sławę międzynarodową. Na wielkość tego uczonego składają się następujące elementy: przede wszystkim niezrównany talent eksperymentatorski, niebywała pracowitość, konsekwencja i upór w przezwyciężaniu trudności, umiejętność wyboru aktualnej problematyki badawczej i najodpowiedniejszej drogi do celu. Nauka bez reszty wypełniała jego życie, niewiele miejsca zostawiając na życie prywatne. Nie założył rodziny. Nawet swoje oszczędności przekazał pośmiertnie na rozwój badań naukowych w dziedzinie kriogeniki.

Był dwukrotnie nominowany do Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki (w 1904 i 1913 r.) oraz do Nagrody Nobla w dziedzinie chemii (w 1913 r.).

Był jednym z uczonych żyjących na przełomie XIX i XX wieku, których wyniki prac naukowych postrzegane są jako ogniwa w łańcuchu bezustannego postępu, które wpływają na sposób życia ludzi, tworząc nową jakość naszego świata.

E.S.C.⁶

Leon Paweł Marchlewski urodził się 15 grudnia 1869 roku we Włocławku. W roku 1886 ukończył państwową szkołę realną w Warszawie, a następnie przez rok pracował i doksztcał się w zakresie chemii w pracowni chemicznej Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. Studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki w Zurychu i tam, zaraz po ukończeniu studiów, został zaangażowany jako asystent w laboratorium chemiczno-technicznym. Tam też w roku 1892 obronił pracę doktorską. W latach 1892–1896 pracował w Kersal pod Manchesterem także na stanowisku asystenta. Następnie przez dwa lata był kierownikiem laboratorium naukowego oraz oddziału barwników i preparatów farmaceutycznych w fabryce Claus i Rée w Clayton koło Manchesteru. W okresie tym wykładał również chemię organiczną w Instytucie Technologicznym w Manchesterze.

Po powrocie do kraju w marcu 1900 roku został starszym inspektorem w Państwowym Zakładzie Badań Środków Spożywczych w Krakowie. W 1901 roku rozpoczął wykłady z technologii chemicznej dla kandydatów na ekspertów do badań środków spożywczych na Wydziale Lekarskim UJ, a w październiku 1904 roku – wykłady z ogólnej technologii chemicznej na Wydziale Filozoficznym UJ. W 1905 roku został mianowany zaprzysiężonym biegłym chemikiem sądowym dla okręgu krakowskiego. Nominację na rzeczywistego profesora nadzwyczajnego chemii lekarskiej i kierownika Zakładu Chemii Lekarskiej Wydziału Lekarskiego UJ otrzymał w 1906 roku. Funkcję tę pełnił do końca życia.

W latach 1917–1919, po uzyskaniu płatnego urlopu z uniwersytetu Leon Marchlewski wspólnie z prof. E. Godlewskim organizował Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. W 1920 roku, na zlecenie Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa, założył wspólnie z F. Jaroszyńskim Wytwórnię Surowicy Księgosuszowej, przyczyniając się do zlikwidowania tej groźnej choroby bydła. W latach 1931–1939 pełnił funkcję konsultanta naukowego Tomaszowskiej Fabryki Jedwabiu oraz International Corn Borer Investigation w Chicago.

Prof. Leon Marchlewski w latach 1913/1914 i 1925/1926 był dziekanem Wydziału Lekarskiego, a w latach 1926–1928 rektorem UJ. W 1930 roku otrzymał tytuł doktora

⁶ Autorzy biogramów: E.S.C. – Elżbieta Szczepaniec-Cięciak, K.Ł. – Krystyna Łopata, R.D. – Roman Dziembaj.

honoris causa UJ. Od 1899 roku był członkiem korespondentem, a od 1903 członkiem rzeczywistym Akademii Umiejętności. W 1939 roku wybrano go na wiceprezesa PAU. Wybrano go też na wiceprezesa Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej, a od 1925 roku został przewodniczącym Polskiego Komitetu Narodowego tej Unii. Był członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Chemicznego i prezesem tego towarzystwa w latach 1919–1921 oraz w roku 1927. Był członkiem honorowym PTCh, Towarzystwa Fizjologicznego, Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego i Lwowskiego oraz Francuskiego, a także Rumuńskiego Towarzystwa Chemicznego. Był pierwszym prezesem organizacji YMCA (Young Men's Christian Association).

Leon Marchlewski jest autorem lub współautorem przeszło 200 prac doświadczalnych, kilku monografii i podręczników oraz ponad 100 artykułów i opracowań popularnonaukowych. Prace naukowe Marchlewskiego dotyczą chemii analitycznej, nieorganicznej, organicznej i biochemii. Niektóre z nich powstały w wyniku współpracy z przedstawicielami różnych gałęzi przemysłu chemicznego. Na szczególną uwagę zasługują prace dotyczące struktury glikozydów oraz barwników roślinnych. Światową sławę uzyskał, publikując wyniki badań nad chlorofilem. Współpraca z Marcelim Nenckim doprowadziła do ustalenia podobieństwa struktur chlorofilu i hemoglobiny. Profesora Leona Marchlewskiego uważa się za ojca polskiej szkoły biochemików.

Leon Marchlewski był odznaczony Krzyżem Komandorskim II Klasy Orderu Dannebrog Królestwa Danii i Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. W latach 1930–1935 pełnił funkcję senatora RP, należał do Klubu Parlamentarnego Posłów i Senatorów Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Leon Marchlewski był pierwszym przewodniczącym Kółka Chemików Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego od 5 listopada 1904 do 5 listopada 1905 roku oraz kuratorem kółka w latach 1908–1911. 25 lutego 1921 roku otrzymał tytuł honorowego członka Kółka Chemików Uczniów UJ.

Zmarł 16 stycznia 1946 roku w Krakowie. Został pochowany na cmentarzu Rakowickim.

K.Ł.

Karol Dziewoński urodził się 18 sierpnia 1876 roku w Jarosławiu. Był synem Józefa Dziewońskiego – powstańca z 1863 roku.

Po ukończeniu szkoły średniej w 1895 roku wstąpił na Wydział Chemii Technicznej c.k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie. W 1901 roku uzyskał tam stopień inżyniera technologa, a w dwa lata później tytuł doktora nauk technicznych. Już w trakcie studiów został zatrudniony najpierw jako demonstrator, a po skończeniu studiów jako asystent Szkoły Politechnicznej we Lwowie. Od 1902 do 1904 roku był asystentem Uniwersytetu we Fryburgu, a przez następne dwa lata asystentem i docentem l'Ecole de Chimie w Miluzie, gdzie zetknął się z Noeltingiem, słynnym badaczem związków organicznych. Za jego namową i z jego polecenia w roku 1906 objął kierownictwo Centralnego Laboratorium Fabryki Towarzystwa „Kuwajewskaja Manufaktura” w Iwanowo-Wozniesieńsku. W 1911 roku został mianowany profesorem Uniwersytetu Jagiellońskiego i objął kierownictwo II Zakładu Chemicznego. Na placówce tej pozostał do 6 listopada 1939 roku, tj. do dnia aresztowania profesorów krakowskich przez hitlerowców. Aresztowany wraz z innymi znalazł się w Sachsenhausen. Kiedy Niemcy,

pod presją opinii światowej, zaczęli zwalniać profesorów z obozu, zadeklarował, że jeżeli on znajdzie się na liście zwalnianych, a bardzo chory wówczas profesor K. Stołyhwo nie, to pozostanie w obozie za niego. Profesor K. Stołyhwo napisał o tym, że „(...) Było to naprawdę szczytne bohaterstwo, na które mógł się zdobyć tylko człowiek niezwykle szlachetny i wielkiego ducha...” (K. Stołyhwo, *W niewoli u NSDAP*, Kraków 1946). K. Dziewoński został zwolniony z obozu 8 lutego 1940 roku. Po powrocie do domu i do zdrowia podjął pracę w firmie farmaceutycznej Wandera. Zaczął też wykładać na tajnych kompletach Wydziału Lekarskiego i Studium Farmaceutycznego UJ. Należał do powstałego na Tajnym Uniwersytecie Komitetu Trzech, który zdobywał fundusze na pomoc dla asystentów i ich rodzin, zwłaszcza tych, którzy tej pomocy bardzo potrzebowali.

Karol Dziewoński był wybitnym chemikiem organikiem i dydaktykiem. Wykładał podstawy chemii organicznej dla studentów chemii i farmacji oraz prowadził wykłady monograficzne dla studentów chemii. Na podstawie wykładów powstały skrypty wydane przez Koło Chemików Uczniów UJ. Stworzył doskonałe warunki do pracy naukowej dla swoich studentów, asystentów i doktorantów. Wykształcił duże grono chemików organików, z których wielu poświęciło się karierze naukowej i doszło do stanowisk samodzielnych pracowników naukowych na wyższych uczelniach lub w przemyśle. Stąd też II Zakład Chemiczny określano mianem Szkoły Profesora Dziewońskiego.

W latach 1920–1922 pełnił funkcję dziekana Wydziału Filozoficznego, a w latach 1923–1926 był dyrektorem Oddziału Farmaceutycznego. Od 1911 do 1913 roku opiekował się Kółkiem Chemików Uczniów UJ, będąc jego kuratorem. 25 lutego 1921 roku otrzymał tytuł członka honorowego koła.

W pracy naukowej największy sukces przyniosły mu syntezy, w których substancją wyjściową był acenaften. Otrzymany przez K. Dziewońskiego dekacyklen przez 31 lat był jedynym, znanym związkiem o największej procentowej zawartości węgla. Badał także naftalen i jego połączenia oraz związki heterocykliczne, pochodne chinoliny.

W uznaniu zasług dla nauki, Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Polskie i Niemieckie Towarzystwa Chemików Kolorystów przyznały Karolowi Dziewońskiemu honorowe członkostwa swych organizacji. Został powołany na członka korespondenta, a następnie członka czynnego Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Polskiej Akademii Umiejętności. Był członkiem założycielem, a następnie członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Chemicznego. W 1926 roku pełnił funkcję prezesa PTCh. Był także członkiem Akademii Nauk Technicznych w Warszawie i Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Towarzystwa Naukowego we Lwowie. Karol Dziewoński został wyróżniony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Komandorią Odrodzenia Polski.

6 grudnia 1943 roku zginął wskutek tragicznego wypadku – został potrącony przez tramwaj. Jechał wówczas do prof. Władysława Szafera po zapomogę dla jednego z asystentów. Został pochowany na cmentarzu Salwatorskim w Krakowie.

K.Ł.

Tadeusz Estreicher urodził się 19 grudnia 1871 roku w Krakowie jako syn Karola, ówczesnego dyrektora Biblioteki Jagiellońskiej i Stefanii z Grabowskich, córki znanego księgarza i badacza dziejów ojczyźtych. Pochodził z rodziny bardzo zasłużonej dla nauki i kultury polskiej, która dała Uniwersytetowi Jagiellońskiemu wielu wybitnych uczonych i profesorów.

Tadeusz Estreicher ukończył gimnazjum św. Anny w Krakowie (obecnie I Liceum Ogólnokształcące im. B. Nowodworskiego). W 1889 roku rozpoczął studia chemiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jako wybitnie uzdolniony student zwrócił na siebie uwagę prof. Karola Olszewskiego, który już na drugim roku studiów powierzył mu obowiązki demonstratora na wykładach i wprowadził w dziedzinę badań kriogenicznych.

Po powrocie z wojska odrabiał ćwiczenia z chemii organicznej u prof. Juliana Schramma i od niego otrzymał temat pracy doktorskiej. Nim uzyskał doktorat, został przez Olszewskiego zaangażowany jako prywatny asystent i brał udział w pracach nad skropleniem argonu. Od 1896 roku pełnił funkcję asystenta I Zakładu Chemicznego UJ.

W 1897 roku Estreicher uzyskał doktorat na podstawie pracy *Przyczynki do znajomości butylobenzolu drugorzędowego*. Następnie jako stypendysta Akademii Umiejętności wyjechał na studia zagraniczne do J. Van't Hoffa w Berlinie (1897), do W. Ostwalda w Lipsku (1897–1898) i do W. Ramsaya w Londynie (1899). Po powrocie z zagranicznych podróży naukowych pod koniec 1899 roku otrzymał etat starszego asystenta u prof. Olszewskiego. W 1901 roku zbudował i uruchomił wspólnie z prof. Olszewskim skraplarkę wodoru. Dzięki temu ośrodek krakowski, jako trzeci na świecie, dysponował skroplonym wodorem. Estreicher oznaczył temperatury topnienia zestalonego tlenu i azotu, ich prężności pary w tych temperaturach oraz ciepła parowania tlenu i dwutlenku siarki. Habilitował się na UJ w 1904 roku, a następnie wyjechał do Wrocławia w celu odbycia stażu naukowego w pracowni R. Abbego, gdzie prowadził badania z dziedziny elektrochemii, zajmując się równowagami w roztworach soli talu w obecności tlenu.

W roku 1906 otrzymał Estreicher zaszczytne zaproszenie do objęcia Katedry Chemii na Uniwersytecie we Fryburgu w Szwajcarii. 6 listopada 1906 roku podjął obowiązki profesora nadzwyczajnego chemii nieorganicznej i ogólnej oraz kierownika II Zakładu Chemicznego na Wydziale Nauk Przyrodniczych. Zorganizował we Fryburgu laboratorium kriogeniczne wzorowane na pracowni Olszewskiego i podjął badania z dziedziny niskotemperaturowej kalorymetrii. Oznaczył ciepła parowania HCl, HBr, HI, Cl₂, NH₃, H₂S i ponownie SO₂. Wyznaczył ciepła właściwe zestalonego i ciekłego chloru, temperatury krytyczne H₂S, HCl, HBr i HI, prężności pary skroplonego i zestalonego tlenku węgla, a także współczynniki rozszerzalności cieplnej tlenku węgla.

Ponadto przetłumaczył z języka angielskiego na niemiecki, opatrzył wstępem i rozszerzył klasyczne dzieło M. Traversa *Experimentelle Untersuchungen von Gasen* (1904) oraz napisał, zarówno w języku polskim, jak i niemieckim, monografię poświęconą kalorymetrii w niskich temperaturach.

Na szczególną uwagę zasługuje jego działalność na rzecz polskich studentów i kolonii polskiej w Szwajcarii. Zajmował kierownicze stanowisko w Bratniej Pomocy, troszczył się o rozwój Czytelni Polskiej i kuchni dla studentów. Dla finansowego wsparcia tych instytucji organizował wiele imprez, takich jak koncerty, występy teatru amatorskiego, odczyty. Zainicjował przedstawienia szopki krakowskiej, której był współautorem i reżyserem. Wygłaszał odczyty propagujące ideę przywrócenia Polsce niepodległości, działał w Komitecie Sienkiewiczowskim na rzecz ofiar wojny, redagował wydawnictwa dla obcokrajowców o roli i historii Polski.

Pomimo że w 1911 roku podpisał kontrakt na 10 lat na stanowisko profesora zwyczajnego na Uniwersytecie we Fryburgu, nie wahał się ani chwili, gdy przyszło zaproszenie z Uniwersytetu Jagiellońskiego do objęcia katedry zwolnionej po śmierci Olszewskiego. 9 listopada 1919 roku objął kierownictwo I Zakładu Chemicznego na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Prowadził wykłady z chemii nieorganicznej i analitycznej dla studentów chemii, farmacji i przyrodników. Wykładał również chemię malarską na Akademii Sztuk Pięknych. W roku akademickim 1923/1924 był dziekanem Wydziału Filozoficznego UJ. W roku 1926 zreorganizował Oddział Farmaceutyczny UJ i był jego dyrektorem aż do 1947 roku, gdy stał się on samodzielnym Wydziałem Farmaceutycznym.

Gdy obejmował katedrę po Olszewskim, pracownia kriogeniczna praktycznie nie istniała. Skromne dotacje wystarczały zaledwie na zorganizowanie pracowni dla studentów. W pracowniach tych kształcili się nie tylko chemicy, lecz również studenci farmacji i przyrodnicy. Odbudowę pracowni kriogenicznej mógł rozpocząć dopiero około 1934 roku, gdy zakończył się kryzys ekonomiczny. Realizatorem odbudowy pracowni niskich temperatur został ówczesny adiunkt prof. Estreichera, dr Edmund Kurzyniec. Zrekonstruowano wówczas urządzenia do skraplania wodoru i unowocześniono instalację. Na lata 1939–1940 projektowano dalszą rozbudowę pracowni, w tym także zakup nowoczesnych skraplarek. Druga wojna światowa pokrzyżowała wszystkie plany i spowodowała ponowne zniszczenie laboratorium.

Prof. Estreicher został aresztowany przez Niemców w dniu 6 listopada 1939 roku razem z innymi profesorami UJ i Akademii Górniczej. Przebywał w więzieniach i w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen do 8 lutego 1940 roku. W obozie zmarł jego brat, prof. Stanisław Estreicher. Tadeusz Estreicher został zwolniony wraz z kilkudziesięcioma starszymi profesorami w wyniku starań zagranicznych uczonych i wrócił do Krakowa. Pracował jako korektor w drukarni oraz w tajnym nauczaniu. Wykłady z chemii dla studentów farmacji, biologii i geografii prowadził w swoim mieszkaniu przy ul. Augustiańskiej.

Tadeusz Estreicher był człowiekiem niezwykle czynnym – działał między innymi w Polskim Towarzystwie Chemicznym, Towarzystwie Przyrodników im. Kopernika, Towarzystwie Popierania Nauk Farmaceutycznych, Towarzystwie Miłośników Historii Medycyny, Towarzystwie Miłośników Języka Polskiego, Towarzystwie Miłośników Historii Zabytków Krakowa; założył Muzeum Zabytków Przyrodniczych UJ (1933 r.), był wieloletnim kuratorem Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego (1919–1939 i 1939–1947) oraz Chóru Akademickiego. Studenci nadali prof. Estreicherowi godność Członka Honorowego Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego 25 lutego 1921 r.

Po wojnie wrócił na stanowisko profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1947 roku przeszedł na emeryturę. Prowadził jeszcze zleczone wykłady z chemii analitycznej.

Zmarł 8 kwietnia 1952 roku w Krakowie po długiej i ciężkiej chorobie. Został pochowany na cmentarzu Rakawickim.

E.S.C.

Opiekunowie

Jan Moszew urodził się 30 maja 1900 roku w Krakowie. Po ukończeniu V Państwowego Gimnazjum w roku 1918 zapisał się na Wydział Komunikacji Politechniki Lwowskiej. Kłopoty finansowe oraz ówczesna sytuacja polityczna w kraju przyczyniły się do tego, że przerwał studia i wstąpił do służby wojskowej. Szybko jednak został z niej zwolniony z powodu złego stanu zdrowia. W 1921 roku rozpoczął studia na Wydziale Filozo-

ficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, wybierając kierunek chemiczny. Studia ukończył w 1926 roku, a w cztery lata później obronił pracę doktorską. Już w czasie wykonywania pracy magisterskiej został zaangażowany przez swego promotora prof. Karola Dziewońskiego na stanowisko młodszego asystenta w II Zakładzie Chemii Organicznej. W 1938 roku na podstawie rozprawy habilitacyjnej Jan Moszew uzyskał stopień docenta.

6 listopada 1939 roku wraz z innymi profesorami Uniwersytetu i Akademii Górniczej został aresztowany, a następnie wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oranienburgu-Sachsenhausen, a potem do Dachau, gdzie był więziony do 11 stycznia 1941 roku. Pobyt w obozie nadwątlił zdrowie profesora, które już przedtem nie było zbyt mocne. Od grudnia 1943 roku pracował w szkole zawodowej, a od 1944 roku brał udział w tajnym nauczaniu, prowadząc wykłady z chemii dla studentów Wydziału Lekarskiego UJ. Po wyzwoleniu Krakowa, już w lutym 1945 roku został powołany na kierownika Zakładu Chemii Organicznej UJ, uzyskując kolejno stanowiska profesora kontraktowego (luty 1947), profesora nadzwyczajnego (grudzień 1947), a w 1956 roku profesora zwyczajnego. W latach 1952–1954 był również kierownikiem Katedry Chemii w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Krakowie.

Profesor Jan Moszew pełnił wiele zaszczytnych funkcji i obowiązków. W latach 1952–1956 sprawował urząd prorektora UJ, był prodziekanem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii, rzeczoznawcą naukowym Centralnej Komisji Kontroli dla Pracowników Nauki, członkiem Zespołu Wizytacyjnego CKK oraz przez 20 lat był kierownikiem Sekcji Chemicznej na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii. Od 21 maja 1958 do 24 listopada 1961 roku pełnił funkcję kierownika pracowni w Zakładzie Syntez Organicznych PAN w Krakowie. W latach 1947–1948 należał do Polskiej Partii Socjalistycznej, a od 1948 do 1957 roku do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Przedmiotem badań Jana Moszewa, prowadzonych pod kierunkiem prof. Karola Dziewońskiego, były węglowodory o pierścieniach skondensowanych i ich pochodne. Następnie duża grupa prac, wykonywanych już samodzielnie, dotyczyła syntez pochodnych chinoliny. Okres powojenny obfitował przede wszystkim w badania prowadzące do otrzymania substancji o właściwościach antyhistaminowych i przeciwgruźliczych oraz przeciwrakowych. Profesor wraz ze swym zespołem współpracował w tej dziedzinie z Instytutem Onkologicznym Akademii Medycznej w Krakowie.

Profesor Jan Moszew był znakomitym dydaktykiem, prowadzącym żywo i interesująco wykłady dla studentów chemii UJ oraz Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie. Wykłady te ujęte w formie skryptów doczekały się kilkunastu wydań, najpierw nakładem Koła Chemików Studentów UJ, a następnie były wydawane przez PWN.

Profesor Jan Moszew był opiekunem Koła Chemików Studentów UJ w latach 1957–1970 oraz opiekunem Akademickiego Związku Sportowego UJ. Studenci nadali mu godność Członka Honorowego Koła Chemików Studentów UJ 26 listopada 1959 roku.

Zmarł 12 marca 1970 roku, został pochowany na cmentarzu Rakowickim.

K.Ł.

Julian Mirek urodził się 24 maja 1925 roku w Łętowni koło Jordanowa. W 1938 roku podjął naukę w gimnazjum w Jordanowie, która została przerwana wybuchem drugiej wojny światowej. Po zakończeniu okupacji zdał egzamin z czterech klas gimnazjalnych i zapisał się na kursy licealne do IX Państwowego Gimnazjum im. Hoene-Wrońskiego w Krakowie, gdzie zdał maturę w 1946 roku. W tym samym roku rozpoczął studia chemiczne na

Uniwersytecie Jagiellońskim. Pracę na etacie asystenta w Katedrze Chemii Organicznej rozpoczął jeszcze jako student i kontynuował ją po obronie pracy magisterskiej w 1950 roku. W 1956 roku uzyskał stopień doktora, w 1964 habilitował się, a w 1973 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego. W 1970 roku został kierownikiem Zakładu Chemii Organicznej, którym kierował przez 10 lat. W latach 1970–1973 sprawował funkcję wicedyrektora, a od 1973 do 1975 roku funkcję dyrektora Instytutu Chemii UJ. Od 1976 do 1980 roku był dziekanem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UJ.

Profesor J. Mirek prowadził badania z zakresu fizykochemii związków organicznych. Drugim nurtem całego okresu jego działalności naukowej była synteza organiczna. Zajmował się występowaniem wiązania wodorowego w związkach organicznych, chemią połączeń fluoroorganicznych, siarkoorganicznych i organometalicznych. Był autorem lub współautorem 92 prac opublikowanych oraz 10 patentów.

Wielu wypromowanych przez niego doktorów zajmuje obecnie wysokie stanowiska w uczelniach w Polsce, w Niemczech, Holandii i Stanach Zjednoczonych.

Już w czasie studiów zapisał się do organizacji młodzieżowej ZMP, a w 1953 roku został członkiem PZPR. W latach 1968–1971 pełnił funkcję I sekretarza PZPR Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii oraz Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi UJ. Po ogłoszeniu stanu wojennego oddał legitymację PZPR.

Prof. J. Mirek był odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz tytułem Zasłużonego Nauczyciela PRL.

Po przewlekłej chorobie zmarł w Krakowie 1 listopada 1987 roku. Został pochowany na cmentarzu Rakowickim.

Bibl. Jag.

K.Ł.

Adam Bielański – współtwórca krakowskiej szkoły katalizy, inicjator badań w dziedzinie katalizy heterogenicznej na Uniwersytecie Jagiellońskim, autor znakomych podręczników z chemii nieorganicznej i monografii dotyczących fizykochemii katalizatorów – urodził się 14 grudnia 1912 roku w Krakowie. Pochodził z rodziny bardzo zasłużonej dla nauki polskiej. Jego brat, Władysław Bielański (1911–1982), był profesorem Wyższej Szkoły Rolniczej, potem Akademii Rolniczej w Krakowie i członkiem Polskiej Akademii Nauk, twórcą krakowskiej szkoły biologii rozrodu zwierząt gospodarskich, dyrektorem Instytutu Stosowanej Fizjologii Zwierząt. Siostra – Zofia Bielańska-Osuchowska, profesor biologii na SGGW w Warszawie i członek PAN, prowadziła badania nad rozwojem prenatalnym zwierząt gospodarskich.

Po ukończeniu IV Gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Krakowie rozpoczął w 1931 roku studia chemiczne na Wydziale Filozoficznym UJ. Dyplom magistra filozofii w zakresie chemii uzyskał w 1936 i w tym samym roku rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Chemii Fizycznej Wydziału Hutniczego Akademii Górniczej. Pracę doktorską pt. *Elektrolityczna metoda oznaczania wtrąceń krzemianowych w stali* wykonał pod kierunkiem prof. A. Skąpskiego. Obrona pracy doktorskiej odbyła się w roku 1944 w ramach działalności tajnego Uniwersytetu, promocja doktorska zaś w kwietniu 1945 roku.

W okresie wojennym A. Bielański pracował w Miejskiej Pracowni Chemicznej w Krakowie jako chemik analityk.

W latach 1945–1950 był starszym asystentem i adiunktem w Katedrze Chemii Fizycznej AGH, kierowanej przez prof. J. Kameckiego. W roku akademickim 1948/1949 przebywał na rocznym stażu w Imperial College of Science and Technology w Londynie,

gdzie pod kierunkiem prof. F.C. Tomkinsa prowadził badania procesów hydratacji odwodnionych soli. Uzyskał dyplom tej uczelni.

W roku 1950 został mianowany zastępcą profesora i równocześnie kierownikiem Katedry Chemii Nieorganicznej na Wydziale Mineralnym AGH, przekształconym później w Wydział Ceramiczny AGH. W latach 1952–1955 sprawował funkcję prorektora AGH ds. nauczania. W 1955 roku uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1962 tytuł profesora zwyczajnego. W latach 1955–1962 prof. Bielański był dodatkowo zatrudniony w Instytucie Chemii Fizycznej Polskiej Akademii Nauk.

W 1964 roku prof. Bielański wraca do macierzystej Uczelni, obejmując zwolnione po prof. Wiktorze Jakóbie stanowisko kierownika Katedry Chemii Nieorganicznej UJ. W katedrze tej zorganizował zespół badawczy zajmujący się problematyką katalizy i fizykochemii ciała stałego i kierował tym zespołem aż do przejścia na emeryturę w 1983 roku.

W bogatej działalności naukowej prof. Bielańskiego można wyróżnić trzy główne kierunki:

- badanie procesów elektronowych zachodzących na powierzchni tlenków półprzewodzących podczas przebiegu reakcji katalitycznych oraz procesów chemisorpcji. Badania te stanowiły jedne z pierwszych w literaturze światowej prób zastosowania elektronowej teorii chemisorpcji i katalizy do półprzewodników;

- studia nad fizykochemią mieszanych katalizatorów tlenkowych, które doprowadziły do wykrycia nieznanych dotąd procesów, rzucających nowe światło na formowanie się aktywnej masy katalitycznej;

- badania nad zachowaniem się cząsteczek reagentów zaadsorbowanych na powierzchni katalizatorów zeolitowych i tlenkowych. Badania te pozwoliły na zaproponowanie mechanizmu przemian węglowodorów na katalizatorach zeolitowych oraz modelu chemisorpcji tlenu na tlenkach metali przejściowych i ich stałych roztworach;

- obecnie wraz ze swym zespołem pracuje w Instytucie Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN nad fizykochemicznymi i katalitycznymi właściwościami heteropoli-kwasów.

Profesor wykładał chemię nieorganiczną i fizyczną dla studentów Akademii Górniczo-Hutniczej, po przejściu zaś na Uniwersytet Jagielloński wykładał chemię ogólną i nieorganiczną. Prowadził również wykład monograficzny dla magistrantów pt. „Kataliza i fizykochemia ciała stałego” oraz doktorantów pt. „Adsorpcja”.

Prof. Bielański był organizatorem lub współorganizatorem licznych konferencji naukowych krajowych i międzynarodowych, jakie się odbywały w Krakowie. W latach sześćdziesiątych był także współinicjatorem kolokwiów katalitycznych polsko-czeskich oraz polsko-francuskich. Kolokwia te odbywały się cyklicznie, przez prawie 20 lat i gromadziły przedstawicieli najlepszych ośrodków katalitycznych Polski, Czechosłowacji i Francji. W latach siedemdziesiątych prof. Bielański był współinicjatorem kolokwiów Kraków-Jena do tej pory grupujących specjalistów w dziedzinie chemii powierzchni oraz katalizy z Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Friedrich-Schiller-Universität Jena.

W 1965 roku został członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk. W latach 1966–1968 pełnił funkcję prorektora UJ ds. nauki. Funkcję dyrektora Instytutu Chemii UJ sprawował w latach 1968–1972.

W 1973 roku prof. Bielański zostaje członkiem rzeczywistym PAN. W latach 1966–1977 był przewodniczącym Komitetu Nauk Chemicznych PAN, a w latach 1977–1989

członkiem Prezydium PAN. Pełnił również funkcję przewodniczącego Oddziału Krakowskiego PAN w latach 1990–1995 oraz wiceprezesa PAN.

Prof. Bielański pracował bardzo aktywnie w Polskim Towarzystwie Chemicznym.

W latach 1960–1962 był wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, a w latach 1962–1964 członkiem Zarządu Głównego PTCh. Był czynnie zaangażowany w koordynację działalności towarzystw naukowych w Polsce i pełnił funkcję przewodniczącego Rady Towarzystw Naukowych (1990–1995), która pierwotnie związana była z Prezydium PAN, później zaczęła działać samodzielnie.

W latach ubiegłych oraz obecnie prof. Bielański jest członkiem rad naukowych wielu instytutów badawczych, między innymi Instytutu Chemii Fizycznej PAN, a także Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN.

W uznaniu osiągnięć naukowych i dydaktycznych oraz zasług dla nauki polskiej i światowej prof. Bielański został odznaczony wieloma odznaczeniami państwowymi i międzynarodowymi: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, tytułem Zasłużonego Nauczyciela PRL, Medalem J. Śniadeckiego, Medalem J. Harabaszeńskiego, Medalem im. M. Skłodowskiej-Curie i Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Chemicznego – przyznanymi przez Polskie Towarzystwo Chemiczne, Medalem Uniwersytetu w Liège, Medalem Bułgarskiej Akademii Nauk, Medalem Merentibus nadawanym za wybitne zasługi dla Uniwersytetu Jagiellońskiego, Srebrnym Medalem 600-lecia Odnowienia UJ, Brązowym Medalem Cracovie Merenti, Medalem 50-lecia PAN.

Za zasługi dla Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie otrzymał w 1983 roku tytuł doktora *honoris causa* AGH, w 2001 roku zaś otrzymał tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Wrocławskiego.

Po przejściu na emeryturę na Uniwersytecie Jagiellońskim (1983 r.) prof. Bielański nadal pracuje w Instytucie Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN.

W 1989 roku prof. Bielański włączył się w prace mające na celu reaktywację działalności Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. W 1990 roku powierzono mu funkcję wiceprezesa PAU, którą pełnił do 1994. W 1990 roku został czynnym członkiem PAU.

W latach 1988–1990 pełnił funkcję opiekuna Naukowego Koła Chemików Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studenci w uznaniu zasług prof. Bielańskiego nadali mu 4 listopada 1994 roku tytuł Honorowego Członka Naukowego Koła Chemików UJ.

E.S.C.

Elżbieta Szczepaniec-Cięciak urodziła się 19 listopada 1941 roku w Krakowie. Maturę zdała w 1959 roku w XI Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie (obecnie VIII LO) i w tym samym roku rozpoczęła studia chemiczne na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UJ. Pracę magisterską wykonała w Katedrze Technologii Chemicznej UJ pod kierunkiem prof. Feliksa Polaka, uzyskując w 1964 roku stopień magistra chemii. Została zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Kriogenicznym Katedry Chemii Nieorganicznej, kierowanym przez docenta Zdzisława Wojtaszka. Stopień doktora nauk chemicznych uzyskała w 1972 roku na podstawie pracy pt. *Rozpuszczalność zestalonych gazów w ciekłym azocie* (promotor prof. Z. Wojtaszek). Tematykę fizykochemii roztworów kriogenicznych kontynuowała w Zespole Kriogenicznym UJ i w Katedrze Spektroskopii Teoretycznej i Stosowanej Instytutu Fizyki Uniwersytetu Leningradzkiego, ZSRR (1977/1978) kierowanej przez prof. M.O. Bulanina (habilitacja 1984 i nominacja na

stanowisko docenta 1986 r.). W 1987 roku objęła funkcję kierownika Zespołu Kriogenicznego UJ, który następnie nosił nazwę Zespołu Kriogeniki i Badań Powietrza.

Jej prace naukowe obejmują badania stopów metali, badania rozpuszczalności gazów nieorganicznych i niemietanowych węglowodorów w ciekłym azocie i argonie, zastosowania techniki kriogenicznej w analityce, badania zanieczyszczeń powietrza, optymalizację procesu utylizacji biogazu na składowiskach odpadów komunalnych i badania związków odoroczynnych na składowiskach. Zajmuje się również dydaktyką chemii i ochrony środowiska, zrównoważonym rozwojem oraz historią i popularyzacją nauki. Uczestniczyła w pracach Commission on Solubility Data V.8. International Union of Pure and Applied Chemistry, Normalizacyjnej Komisji Problemowej nr 116 ds. Emisji i Emisji Zanieczyszczeń Organicznych Powietrza Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, Komisji Śladowej Analizy Organicznej Komitetu Chemii Analitycznej PAN, Komisji Analiz Powietrza i Gazów Komitetu Chemii Analitycznej PAN, a także Komisji Historii Nauki Polskiej Akademii Umiejętności. Jest między innymi autorką i współautorką monografii i podręczników: *The Experimental Determination of Solubilities*, ed. by G.T. Hefter and R.P.T. Tomkins, John Wiley & Sons, Ltd., Chichester 2003; *Pogranicza pedagogiki i nauk pomocniczych*, red. S. Palka, Wydawnictwo UJ, Kraków 2004; *Złota Księga Wydziału Chemii UJ*, red. E. Szczepaniec-Cięciak, Wydawnictwo UJ, Kraków 2000; *Chemia środowiska. Ćwiczenia i seminaria*, cz. 1 i 2, red. E. Szczepaniec-Cięciak i P. Kościelniak, Wydawnictwo UJ, Kraków 1999.

Wypromowała czterech doktorów, opiekowała się ponad 90 pracami magisterskimi oraz licznymi pracami licencjackimi i podyplomowymi.

Prowadziła wykłady kursowe: „Chemiczne zanieczyszczenia środowiska” i „Zagrożenia cywilizacyjne i zrównoważony rozwój” dla studentów ochrony środowiska oraz wykłady specjalistyczne i monograficzne dla studentów chemii: „Podstawy chemii środowiska”, „Kriogenika i jej zastosowania”, „Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego”, „Chemiczne zanieczyszczenia środowiska”, a także wykłady i seminaria z „Ochrony środowiska” dla studentów chemii oraz na studiach podyplomowych organizowanych przez Uniwersytet Jagielloński i Akademię Pedagogiczną.

W latach 1985–1991 opiekowała się grupą ekologów Naukowego Koła Chemików UJ, zaś w latach 1991–1993 pełniła funkcję opiekuna Naukowego Koła Chemików UJ. Otrzymała tytuł Honorowego Członka Naukowego Koła Chemików 28 marca 1994 roku. W latach 1998–2000 była sekretarzem Zarządu Krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego.

Jest laureatką nagród naukowych Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III stopnia (1973) i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego II stopnia (1986) oraz wielokrotnie nagród Rektora UJ. Została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1985) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999).

Z dniem 1 października 2007 roku przeszła na emeryturę.

E.S.C.

Roman Dziembaj, dziekan Wydziału Chemii UJ w kadencji 1999–2002, urodził się 22 lutego 1941 roku w Jarosławiu. Maturę uzyskał w I Liceum w Krakowie. Studiował chemię równocześnie na Politechnice Wrocławskiej i na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie w 1963 roku uzyskał stopień magistra i został zatrudniony na stanowisku asystenta

w Katedrze Chemii Nieorganicznej. Pracę doktorską na temat aktywności katalitycznej stałych roztworów NiO obronił w 1969 roku (promotor – prof. A. Bielański).

Badania równowag i dynamiki procesów zachodzących w złożonych układach tlenkowych zawierających uporządkowane struktury defektowe były osnową jego pracy habilitacyjnej zakończonej kolokwium w 1979 roku. W kolejnych latach Roman Dziembaj rozszerzył zakres swoich badań na katalizatory metaliczne i nośnikowe, a także na inne materiały mające znaczenie przemysłowe. Utworzył na Wydziale Chemii zespół naukowy „Kataliza i Fizykochemia Ciała Stałego II”, a następnie zespół „Kataliza Przemysłowa i Adsorbenty”. Tytuł naukowy profesora nauk chemicznych uzyskał w 1996, a w 1997 roku objął funkcję kierownika Zakładu Technologii Chemicznej.

Prof. Dziembaj jest autorem około 180 recenzowanych publikacji naukowych, w zdecydowanej większości umieszczonych w uznanych wydawnictwach międzynarodowych. Jego prace dotyczą aktualnych problemów katalizy heterogenicznej, chemii ciała stałego i technologii chemicznej. Był stypendystą Fundacji Humboldta i Fundacji Kościuszkowskiej, pracował w charakterze visiting professor/scientist w Niemczech (uniwersytety: Erlangen, Bochum, Lipsk oraz Forschungszentrum Juelich), USA (Argonne, National Institute of Standards and Technology), Francji (Bordeaux, Paryż) i Czechach (Heyrovsky Institute). Uczestniczy aktywnie w międzynarodowych projektach badawczych (trzykrotnie był koordynatorem), a także kierował około trzydziestoma projektami badawczymi finansowanymi przez KBN lub zakłady przemysłowe. Jest członkiem Komitetu Nauk Chemicznych PAN i Stałego Komitetu Kongresów Technologii Chemicznej, członkiem Rad Naukowych Instytutu Chemii Przemysłowej i Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Kauczuków i Tworzyw Winylowych. Przez dwie kadencje przewodniczył Sekcji Chemii Ciała Stałego Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Pełnił funkcję przewodniczącego Oddziału Krakowskiego PTCh. Jest członkiem Europejskiego Klubu Katalizy.

Profesor Dziembaj przeszedł wszystkie szczeble awansu nauczyciela akademickiego aż do stanowiska profesora zwyczajnego na Wydziale Chemii UJ. Prowadził wykłady, seminaria i ćwiczenia z podstaw chemii, podstaw technologii chemicznej, katalizy heterogenicznej i chemii ciała stałego. Jest współautorem 4 skryptów i monografii. Wypromował 9 doktorów i 57 magistrów chemii. Pełnił liczne funkcje administracyjne w Uniwersytecie Jagiellońskim – dziekana, członka Senatu, prodziekana, kierownika zakładu, zespołu naukowego i pracowni, członka komisji senackich i rektorskich, stałego członka Rady Wydziału i przewodniczącego Komisji Wydziałowych, przewodniczącego Rady Środowiskowego Laboratorium Analiz Fizykochemicznych i Badań Strukturalnych i kierownika Pracowni ŚLAFiBS. Od 19 listopada 1993 roku jest opiekunem Naukowego Koła Chemików przy Uniwersytecie Jagiellońskim. Studenci nadali mu godność Członka Honorowego NKCh UJ 4 listopada 1994 roku.

Prof. Roman Dziembaj jest laureatem nagród Ministra, III Wydziału PAN, Sekretarza Naukowego PAN i wielokrotnie nagród Rektora UJ. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

R.D.

Oprócz kuratorów koła powoływano w latach 1945–1950 opiekunów. Z kuratorem koła, prof. T. Estreicherem współpracował opiekun dr Włodzimierz Hubicki, a następ-

nie mgr Tadeusz Senkowski. Po reaktywowaniu koła w 1957 roku powoływano opiekunów pomocniczych. Z prof. J. Moszeweem współpracował dr Marian Bała, sławny taternik i alpinista, niezwykle popularny wśród studentów, z profesorem Mirkiem zaś – dr Andrzej Cichocki i dr Maria Jamrozik. Zadaniem opiekunów pomocniczych było organizowanie wyjazdów studentów na obozy naukowe, szkoły, seminaria, konferencje i nadzór nad studentami.

Z Kołem Chemików współpracowało bardzo wielu pracowników naukowych, pomagając zarówno wytyczyć nowe obszary działań koła lub też biorąc na swoje barki ogrom obowiązków związanych zarówno z logistyką wyjazdów na obozy naukowe, jak i opieką nad studentami. Załatwiali oni również praktyki, wycieczki do zakładów produkcyjnych, pomagali organizować zjazdy i konferencje, służyli radą i pomocą w organizowaniu słynnych balów chemików. Nazwiska tych osób można znaleźć w tekstach wspomnień naszych absolwentów oraz w corocznych sprawozdaniach zarządu koła z różnych lat w powojennej historii koła.

Należeli do nich między innymi: Marian Bała, Andrzej Barański, Adam Bielański, Tadeusz Bieszczad, Halina Borowiec, Andrzej Buda, Janina Chojnacka, Józef Chojnacki, Andrzej Cichocki, Bożena Czapkiewicz-Tutaj, Jan Czarnecki, Jan W. Dobrowolski (z AGH), Jerzy Dubowy, Jerzy Dumański, Krystyna Dyrek, Mieczysław Dyrek, Roman Dziembaj, Tadeusz Estreicher, Marek Frankowicz, Alojzy Gołębiowski, Kazimierz Gumiński, Mirosław Handke, Stanisław Hodorowicz, Jan Hotłoś, Włodzimierz Hubicki, Julita Jakubiak, Janusz Jamrozik, Maria Jamrozik, Jerzy A. Janik (Instytut Fizyki Jądrowej), Janina Janikowa, Marian Jaskuła, Adam Juszkiewicz, Ewa Kapturkiewicz, Anna Kolasa, Joanna Kowal, Barbara Krajewska, Adam Krawiec, Magdalena Kurdziel, Stanisław Kuśmierczyk, Wiesław Łasocha, Krystyna Łopata, Jan Markiewicz, Piotr Milart, Julian Mirek, Alojzy Morzyńiec, Janusz Moskal, Jan Moszew, Andrzej Olech, Barbara Oleksyn, Krystyna Oleksyn (z Akademii Rolniczej), Andrzej Parczewski, Antoni Pasternak, Aleksandra Pischinger, Andrzej Pomianowski, Leszek Russer, Rajmund Ryś, Krystyna Schreiber-Pawlak, Tadeusz Senkowski, Grzegorz Stopa, Tomasz Stworzewicz, Elżbieta Szczepaniec-Cięciak, Ewa Śledziewska, Andrzej Turek, Stanisław Walas, Krzysztof Walocha, Tadeusz Węgrzyn, Andrzej Witkowski, Zdzisław Wojtaszek, Jacek Ziółkowski i wiele innych osób.

Prosimy o wybaczenie, jeżeli kogoś pominęliśmy – sprawozdania z działalności koła są niekompletne.

Wrogiem archiwum Naukowego Koła Chemików w początkowym okresie stała się komputeryzacja (od roku 1992). Przechowywanie przez studentów tekstów corocznych sprawozdań na dyskach, bez wykonywania kopii i wydruków, spowodowało „zniknięcie” danych o pracach koła, nawet tak ważnych danych jak składy zarządów.

4. CZŁONKOWIE HONOROWI W LATACH 1908–1994

W okresie stuletniej historii Naukowego Koła Chemików UJ wiele osób szczególnie zasłużonych dla rozwoju koła zostało wyróżnionych godnością członka honorowego. Godność tę otrzymali⁷:

⁷ Członków honorowych mianuje Walne Zgromadzenie na wniosek zarządu koła. Podana lista członków honorowych z okresu przed 1979 rokiem najprawdopodobniej jest niekompletna z powodu luk w materiałach archiwalnych NKCh UJ.

31 października 1908
prof. dr Karol Olszewski
Kazimierz Radwański

25 lutego 1921
prof. dr Tadeusz Estreicher
prof. dr Bohdan Szyszkowski
prof. dr Leon Marchlewski
prof. dr Karol Dziewoński

9 grudnia 1933
baron Antoni Götz-Okocimski

26 listopada 1959
prof. dr Jan Moszew
dr Alojzy Gołębiewski

26 listopada 1971
dr Marian Bała

28 listopada 1979
prof. dr Zdzisław Wojtaszek

28 marca 1994
doc. dr hab. Elżbieta Szczepaniec-Cięciak

4 listopada 1994

prof. dr Adam Bielański
prof. dr hab. Roman Dziembaj
prof. dr hab. Aleksander Erndt
prof. dr Edward Görlich
prof. dr hab. Mirosław Handke
prof. dr hab. Stanisław Hodorowicz
prof. dr Jan Markiewicz
prof. dr hab. Jerzy Naskalski
prof. UJ, dr hab. Barbara Oleksyn
prof. dr hab. Andrzej Pomianowski

prof. dr Rajmund Ryś
prof. dr hab. Jerzy Vetulani
prof. dr Andrzej Waksmundzki
prof. dr hab. Jacek Ziółkowski
dr Andrzej Buda
dr Jerzy Dumański
mgr Ryszard Fischer
mgr Wiktor Klein
mgr Krystyna Schreiber-Pawlak
mgr Tadeusz Węgrzyn

5. SKŁADY ZARZĄDÓW KOŁA CHEMIKÓW UJ W LATACH 1904–1933⁸

WALNE ZEBRANIA I WYBÓR ZARZĄDÓW.

I. Walne Zebranie odbyło się dnia 5. XI. 1904.

Kurator	Prof. Dr. Karol Olszewski
Przewodniczący	Prof. Dr. Leon Marchlewski
Zastępca przew	Radwański
Sekretarz	Adwentowski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Wiatr
Członek Komisji Rewizyjnej	Rettinger

II. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 5. XI. 1905.

Prezes	Radwański
Wice-prezes	Pierożek
Sekretarz	Dziurzyński
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Adwentowski
Członek Komisji Rewizyjnej	Łachociński

III. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 10. XI. 1906.

Prezes	Dziurzyński
Wice-prezes	Sroczyński
Sekretarz	Salibill
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Radwański
Członek Komisji Rewizyjnej	Skalski

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 22. II. 1907.

Prezes:	Radwański
Wice-prezes	Sroczyński
Sekretarz	Łachociński
Skarbnik	Salibill
Bibliotekarz	Szczurowski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Hildt
Członek Komisji Rewizyjnej	Skalski

⁸ Składy zarządów koła w latach 1904–1933 są fragmentem jubileuszowej monografii koła: G. Schöpp, M. Szuwalski, *Rys historyczny Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie*, Nakładem Koła Chemików S. U.J., Kraków 1934, s. 32–41.

34

IV. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 9. XI. 1907.

Prezes	Radwański
Wice-prezes	Szczurowski
Sekretarz	Gałecki
Skarbnik	Salibill
Bibliotekarz	Malarski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Sroczyński
Członek Komisji Rewizyjnej	Dadlerówna

V. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 4. VII. 1908.

Kurator	Prof. Dr. Leon Marchlewski
Prezes	Gałecki
Wice-prezes	Zawadzki
Sekretarz	Ruciński
Skarbnik	Barabas
Bibliotekarz	Malarski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Czarnecki
Członkowie Komisji Rewizyjnej . .	Kuhl, Dobrzański

VI. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 5. VII. 1909.

Prezes	Gałecki
Wice-prezes	Bekier
Sekretarz	Marszałek
Skarbnik	Rapalski
Bibliotekarz	Czarnecki
Gospodarz	Pietrzak
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Patkowski
Członkowie Komisji Rewizyjnej . .	Łosiówna, Żurkowski

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 30. X. 1909.

Prezes	Pietrzak
Wice-prezes	Kozłowski
Gospodarz	Leśkiewicz
Członek Komisji Rewizyjnej	Myśliwy

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 4 XII. 1909.

Wice-prezes	Baranowski
-----------------------	------------

VII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 9. XII. 1910.

Prezes	Pietrzak
Wice-prezes	Zabielski
Sekretarz	Leśkiewicz
Skarbnik	Łosiówna
Bibliotekarz	Myśliwy
Gospodarz	Topolnicki
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Gerzabek
Członkowie Komisji Rewizyjnej . .	Barańska, Dąbrowski

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 13. XII. 1910.

Wice-prezes	Bogdani
Bibliotekarz	Topolnicki
Gospodarz	Nowak

VIII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 15. VII. 1911.

Prezes	Leśkiewicz
Wice-prezes	Borowska
Sekretarz	Muehleisen
Skarbnik	Xiężopolska
Bibliotekarz	Topolnicki
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Gerzabek
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Łosiówna, Janikowski

IX. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 3. II. 1912.

Kurator	Prof. Dr. Karol Dziewoński
Prezes	Leśkiewicz
Wice-prezes	Janikowski
Sekretarz	Muehleisen
Skarbnik	Xiężopolska
Bibliotekarz	Łosiówna
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Pietrzak
Członek Komisji Rewizyjnej . . .	Bobrowska

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 9. III. 1912.

Prezes	Radwański
Wice-prezes	Kober
Sekretarz	Dąbrowski
Skarbnik	Nowakówna
Bibliotekarz	Karolewski

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 4. V. 1912.

Gospodarz	Godlewski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Krówczyński
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Chodkowski, Borowska

X. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 26. X. 1912.

Prezes	Kober
Wice-prezes	Muehleisen
Sekretarz	Chodkowski
Skarbnik	Godlewska
Bibliotekarz	Walter
Gospodarz	Kowalski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Radwański
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Dąbrowski, Karolewski

36

XI. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 31. X. 1913.

Prezes	Chodkowski
Wice-prezes	Walter
Sekretarz	Berlinerblan
Skarbnik	Skarzewski
Bibliotekarz	Suknarowski
Gospodarz	Hrebenda
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Koher
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Hłaska, Muehleisen

Protokoły zaginęły, następuje przerwa od roku 1914- 1919.

XII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 25. VI. 1919.

Prezes	Zalewski
Wice-prezes	Lehrówna
Członkowie	Nowotna, Skalecka, Krzeczowska, Zawadzki
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Olesiówna
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Buczowska, Walter

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 21. XI. 1919.

Kurator	Prof. Dr. Tad. Estreicher
-------------------	---------------------------

XIII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 16. II. 1921.

Prezes	Kamieński
Wice-prezes	Moroz
Członkowie	Zawadzki, Rychlik, Skalecka, La- chówna
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Olesiówna
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Śmianowski, Schoenówna

XIV. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1921.

Prezes	Kamieński
Członkowie	Żuliński, Lityński, Kurzyniec, Stene- równa i Słotwińska
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Natansonówna
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Lachówna, Waldman

XV. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1922.

Prezes	Lityński
Wice-prezes	Madej
Sekretarz	Waldman
Skarbnik	Kurzyniec
Bibliotekarz	Sikorski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Kamieński
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Skąpski, Żuliński

XVI. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1923.

Prezes	Lityński
Członkowie	Madej, Kwieciński, Leonhard, Adamczyk, Zalesiński, Butkiewiczówna, Sikorski
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Kurzyniec
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Waldman, Olszewska

XVII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1924.

Prezes	Zalesiński
Wice-prezes	Leonhard
Sekretarz	Gruenberg
Skarbnik	Schechtłówna
Bibliotekarz	Sikorski
Gospodarz	Olszewska
Ref. skryptów	Dobrowolski
Ref. prakt. i posad	Szmidt

XVIII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 14. X. 1925.

Prezes	Dzięcielewski
Wice-prezes	Sikorski
Sekretarz	Dobrowolski
Skarbnik	Nytkówna
Bibliotekarz	Małewski
Gospodarz	Wiśtocka
Ref. skrypt.	Bernacik
Ref. wycieczek i praktyk	Herman
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Zalesiński
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Kurzyniec, Leonhard

38

XIX. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 30. X. 1926.

Prezes	Bernacik
Członkowie	Maternowski, Münnichówna, Malec, Janik, Przybyłowicz, Schoepp, Woź- niak
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Nytkówna
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Sikorski, Sadowski

XX. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1927.

Prezes	Bernacik
Wice-prezes	Smolec
Sekretarze	Podoba, Szabelski
Skarbnik	Machalski
Gospodarz	Guzikowska
Ref. wydawniczy	Schoepp
„ wycieczkowy	Simmler
„ naukowy	Krzemiński
„ praktyk	Jagietło
Bibliotekarze	Woźniak, Woźny
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Żuliński
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Jaglarz, Münnichówna

XXI. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 29. i 30. X. 1928.

Prezes	Bernacik
Wice-prezes	Machalski
Sekretarze	Bednarczyk, Karcz
Skarbnik	Wodelski
Bibliotekarze	Majewicz, Bernakiewicz
Kier. czytelnia	Brożynówna
„ sekcji naukowej	Jassówna
„ „ wydawniczej	Gajewski
„ „ wycieczkowej	Pazdór
„ „ towarzyskiej	Zemankówna
„ „ praktyk i posad	Duczko
„ „ handlowej	Zastawniak
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Woźniak
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Münnichówna, Woźny

XXII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 23 i 25 XI. 1929.

Prezes	Zastawniak
Wice-prezes	Karcz
Sekretarze	Gisler, Stępieniówna
Bibliotekarze	Kawecki, Gumułka
Skarbnik	Kozakiewicz
Kier. czytelní	Dikówna
„ sekcji naukowej	Lissak
„ „ wydawniczej	Gajewski
„ „ praktyk i posad	Kubiczek
„ „ wycieczkowej	Zapiór
„ „ handlowej	Bereźniuk
„ „ towarzyskiej	Bednarczyk
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Machalski
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Brożynówna, Majewicz, Gabryjelski

XXIII. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 31. X. 1930.

Prezes	Karcz
Wice-prezes	Gumułka
Sekretarze	Stępieniówna, Szuwalski
Skarbnik	Stachowicz
Bibliotekarze	Skupiński, Malicki
Kier. czytelní	Albrechtówna
„ sekcji towarzyskiej	Dzikówna
„ „ naukowej	Bartnicki
„ „ wydawniczej	Miroń
„ „ praktyk i posad	Kubiczek
„ „ wycieczkowej	Zapiór
„ „ handlowej	Buchaniec
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Zastawniak
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Bereźniuk, Kozakiewicz, Danekówna

Nadzwyczajne Walne Zebranie dnia 28. II. 1931.

Prezes	Bartnicki
Wice-prezes	Gumułka
Sekretarze	Szuwalski, Stawarz
Skarbnik	Stachowicz
Bibliotekarze	Cholewa, Tomek
Kier. czytelní	Albrechtówna
„ sekcji towarzyskiej	Golec
„ „ naukowej	Miroń
„ „ wydawniczej	Dragan
„ „ praktyk i posad	Kubiczek
„ „ wycieczkowej	Zapiór
„ „ handlowej	Buchaniec
„ Ref. L. O. P. P.	Kleszcz
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Zastawniak
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Bereźniuk, Skupiński, Kozakiewicz

40

XXIV. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 24. X. 1931.

Prezes	Stachowicz
Wice-prezes	Golec
Sekretarze	Stawarz, Rudolf
Skarbnik	Münnichówna
Biblijotekarze	Cholewa, Kowalkowski
Kier. czytelní	Strasikówna
„ sekcji towarzyskiej	Handel
„ „ naukowej	Miroń
„ „ wydawniczej	Dragan
„ „ praktyk i posad	Buchaniec
„ „ wycieczkowej	Cholewiński
„ „ handlowej	Witaliński
„ Ref. L. O. P. P.	Tomek
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Skupiński
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Szuwalski, Gumułka, Zapiór

XXV. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 27. X. 1932.

Prezes	Golec
Wice-prezes	Tomek
Sekretarze	Szwed, Pietruszewski
Skarbnik	Paś
Biblijotekarze	Kowalkowski, Skład
Kier. czytelní	Bisówna
„ sekcji towarzyskiej	Cholewiński
„ „ naukowej	Kwieciński
„ „ wydawniczej	Cholewa
„ „ praktyk i posad	Bereźniuk
„ „ wycieczkowej	Alber
„ „ handlowej	Waksmundzki
„ Ref. L. O. P. P.	Kulma
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Szuwalski
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Styrski, Gilnreinerrówna, Stawarz

XXVI. Zwyczajne Walne Zebranie dnia 9. XII. 1933.

Prezes	Golec
Wice-prezes	Cholewiński
Sekretarze	Pytasz, Hartwich
Skarbnik	Paśś
Bibliotekarze	Skład, Makomaski
Kier. czyteln	Boczarska
„ sekcji towarzyskiej	Zarychciana
„ „ naukowej	Kwieciński
„ „ wydawniczej	Alber
„ „ praktyk i posad	Waksmundzki
„ „ wycieczkowej	Powłowski
„ „ hadlowej	Kwapniewski
„ „ gazowej	Szuza
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej .	Szuwalski
Członkowie Komisji Rewizyjnej .	Stawarz, Gilnreindrówna, Kowalczyk

6. SKŁADY ZARZĄDÓW KOŁA CHEMIKÓW UJ W LATACH 1934–1994

ROK 1934/1935

Prezes	–	Władysław Golec
Wiceprezes	–	Jan Cholewiński
I Sekretarz	–	Gerard Pytasz
II Sekretarz	–	Roman Hartwich
Skarbnik	–	Albin Paśś
I Bibliotekarz	–	Kazimierz Skład
II Bibliotekarz	–	Wacław Makomaski
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Lesław Kwieciński
Wydawniczej	–	Włodzimierz Alber
Handlowej	–	Tadeusz Dembowski
Praktyk	–	Andrzej Waksmundzki
Wycieczkowej	–	Tadeusz Pawłowski
Towarzyskiej	–	Wiesław Godlewski

Gazowej	–	Tadeusz Szura
Kierownik Czytelni	–	Krystyna Boczarska
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Mieczysław Szuwalski
Członkowie	–	Helena Bisówna
	–	Józef Kowalczyk
	–	Edward Cholewa
Sąd Koleżeński:		
Przewodniczący	–	Józef Freisler
Członkowie	–	Helena Bisówna
	–	Aleksandra Zającówna
	–	Adam Bielański
	–	Aleksander Pietruszewski

ROK 1935/1936

Prezes	–	Wacław Makomaski
Wiceprezes	–	Andrzej Kowalkowski
I Sekretarz	–	Albin Paśś
II Sekretarz	–	Roman Hartwich
Skarbnik	–	Feliks Zalasiewicz
I Bibliotekarz	–	Kazimierz Skład
II Bibliotekarz	–	Józef Hartwich
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Józef Chojnacki
Wydawniczej	–	Piotr Zagąła
Handlowej	–	Jacek Głogoczowski
Praktyk	–	Joachim Szenholc
Wycieczkowej	–	Włodzimierz Hubicki
Towarzystwej	–	Witold Goliszewski
Gazowej	–	Tadeusz Szura
Kierownik Czytelni	–	Krystyna Boczarska
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Andrzej Waksmundzki
Członkowie	–	Władysław Szwed
	–	Wacław Borkowski
	–	Marek Sobieski

Sąd Koleżeński:

- Przewodniczący – Adam Bielański
 Członkowie – Kazimierz Badowski
 – Mieczysława Głowacka
 – Władysław Pustelnik
 – Olga Zającówna

ROK 1936/1937

- Prezes – Włodzimierz Hubicki
 Wiceprezes – Roman Hartwich
 I Sekretarz – Alfred Wójtowicz
 II Sekretarz – Zdzisław Wojtaszek
 Skarbnik – Piotr Zagala
 I Bibliotekarz – Józef Hartwich
 II Bibliotekarz – Tadeusz Węgrzyn
- Kierownicy Sekcji:
- Naukowej – Antoni Babczyński
 Wydawniczej – Feliks Gondorowicz
 Handlowej – Roman König
 Praktyk – Helena Marczevska
 Wycieczkowej – Jacek Głogoczowski
 Towarzyskiej – Izabela Szymusikówna
 Propagandy – Marian Gruszka
 Kierownik Czytelni – Izabela Kłosowska
- Komisja Rewizyjna:
- Przewodniczący – Tadeusz Szura
 Członkowie – Krystyna Boczarska
 – Stanisław Maraszewski
 – Tadeusz Ziemia
- Sąd Koleżeński:
- Przewodniczący – Feliks Zalasiewicz
 Członkowie – Andrzej Waksmundzki
 – Krystyna Kabanówna
 – Andrzej Kowalkowski
 – Wacław Borkowski

ROK 1937/1938

Prezes	–	Włodzimierz Hubicki
Wiceprezes	–	Alfred Wójtowicz
I Sekretarz	–	Zdzisław Wojtaszek
II Sekretarz	–	Mieczysław Lechowski
Skarbnik	–	Henryk Wróblewski
I Bibliotekarz	–	Józef Hartwich
II Bibliotekarz	–	Tadeusz Węgrzyn
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Edward Görlich
Wydawniczej	–	Feliks Gondorowicz
Handlowej	–	Wiktor Klein
Praktyk	–	Izabela Szymusikówna
Wycieczkowej	–	Roman König
Towarzyskiej	–	Marian Gruszka
Kierownik Czytelni	–	Stefania Szydłowska
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Tadeusz Szura
Członek	–	Tadeusz Ziemia
Sąd Koleżeńcki:		
Przewodniczący	–	Stanisław Maraszewski
Prokurator	–	Kazimierz Badowski
Członkowie		
	–	Krzyszyna Kabanówna
	–	Anna Turnerówna
	–	Piotr Zagala

ROK 1938/1939

Prezes	–	Tadeusz Węgrzyn
Wiceprezes	–	Feliks Gondorowicz
I Sekretarz	–	Mieczysław Lechowski
II Sekretarz	–	Włodzimierz Ster
Skarbnik	–	Marjan Górczyca
I Bibliotekarz	–	Jerzy Wodziszewski
II Bibliotekarz	–	Antoni Pasternak
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Wiktor Klein

Wydawniczej	–	Marjan Stadnicki
Handlowej	–	Stefan Meidinger
Praktyk	–	Stefanja Szydłowska
Wycieczkowej	–	Wiktor Wawrzyczek
Propagandy	–	Jan Krajewski
Kierownik Czytelni	–	Krystyna Grzymkówna
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Antoni Babczyński
Wiceprzewodniczący	–	Józef Hartwich
Członkowie	–	Zdzisław Wojtaszek
	–	Jacek Głogoczowski
Sąd Koleżeński:		
Przewodniczący	–	Kazimierz Badowski
Prokurator	–	Edward Görlich
Członkowie	–	Roman König
	–	Krystyna Kabanówna
	–	Anna Turnerówna

ROK 1939/1940

Prezes	–	Wiktor Klein
Wiceprezes	–	Tadeusz Węgrzyn
I Sekretarz	–	Włodzimierz Stern
II Sekretarz	–	Anna Hawliczkówna
Skarbnik	–	Bolesław Figurski
I Bibliotekarz	–	Jerzy Wodziszewski
II Bibliotekarz	–	Antoni Pasternak
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Jerzy Zopoth
Wydawniczej	–	Euzebiusz Adamski
Handlowej	–	Aleksander Zagórny
Praktyk	–	Herbert Zieleźniak
Towarzyskiej	–	Stefan Meidinger
Propagandy	–	Marian Bulski
Kierownik Czytelni	–	Krystyna Grzymkówna
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Wiktor Wawrzyczek

Wiceprzewodniczący – Mieczysław Lechowski
 Członkowie – Stefania Szydłowska
 – Feliks Gonderowicz

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący – Anna Sielewiczówna
 Członkowie – Halina Sidorska
 – Anna Turnerówna

II-III 1945 ROK

p.o. Prezesa – Tadeusz Senkowski

III-IX 1945 ROK

Prezes – Tadeusz Senkowski
 Wiceprezes – Jan Markiewicz
 Sekretarz – Halina Rueger
 Skarbnik – Jerzy Komorowski
 Komisja Rewizyjna – Bronisław Rausch

IX-XI 1945 ROK

Prezes – Bronisław Rausch
 Wiceprezes – Tadeusz Senkowski
 Sekretarz – Halina Rueger
 Skarbnik – Adam Kulpiński
 Członkowie Zarządu: – Andrzej Bylicki
 – Witold Kozakiewicz
 – Leszek Lenczowski
 – Jerzy Wodziszewski

Kierownicy Sekcji:

Gospodarczej – Jadwiga Minticz
 Praktyk – Zofia Czajkówna

ROK 1946/1947

Prezes – Jerzy Dumański
 Wiceprezes – Ryszard Fischer
 I Sekretarz – Zofia Słupczyńska
 II Sekretarz – Krystyna Puchalkówna
 Skarbnik – Jerzy Komorowski
 I Bibliotekarz – Anna Kłos
 II Bibliotekarz – Kazimiera Staniec

Kierownicy Sekcji:

Naukowej	–	Andrzej Pomianowski
Wydawniczej	–	Olgierd Zwinklewicz
Handlowej	–	Maria Ornatowska
Praktyk	–	Danuta Bielecka
Wycieczkowej	–	Aleksander Erndt
Towarzyskiej	–	Zbigniew Puka
Informacji	–	Piotr Żeleński
Kierownik Czytelni	–	Michał Orczyk
Gospodyni lokalu	–	Anna Brożek
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Jan Markiewicz
Członkowie	–	Stefan Exner
	–	Mieczysław Konieczny
	–	Barbara Buczek

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący	–	Mieczysław Zając
Członkowie	–	Adam Kulpiński
	–	Irena Wajdówna
	–	Jerzy Grychowski
	–	Kazimierz Czarny

ROK 1947/1948

Prezes	–	Jerzy Dumański
Wiceprezes	–	Ryszard Fischer
I Sekretarz	–	Zofia Słupczyńska
II Sekretarz	–	Krystyna Puchałkówna
Skarbnik	–	Jerzy Komorowski
I Bibliotekarz	–	Anna Kłos
II Bibliotekarz	–	Kazimiera Staniec
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Andrzej Pomianowski
Wydawniczej	–	Olgierd Zwinklewicz
Handlowej	–	Maria Ornatowska
Praktyk	–	Danuta Bielecka
Wycieczkowej	–	Aleksander Erndt

Towarzyskiej	–	Zbigniew Puka
Informacji	–	Piotr Żeleński
Kierownik Czytelni	–	Michał Orczyk
Gospodyni lokalu	–	Anna Brożek
Komisja Rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Jan Markiewicz
Członkowie	–	Stefan Exner
Sąd Koleżeński:		
Przewodniczący	–	Mieczysław Konieczny
Członkowie	–	Barbara Buczek
	–	Mieczysław Zając
	–	Adam Kulpiński
	–	Irena Wajdówna
	–	Jerzy Grychowski
	–	Kazimierz Czarny

ROK 1948/1949

Prezes	–	Ryszard Fischer
Wiceprezes	–	Tadeusz Szefer
I Sekretarz	–	Maria Stateczna
II Sekretarz	–	Alicja Zadrożna
Skarbnik	–	Jan Zacharias

ROK 1957/1958

Prezes	–	Jerzy Naskalski
Wiceprezes	–	Andrzej Zieliński
Sekretarz	–	Jadwiga Motyka
Skarbnik	–	Jacek Ziółkowski
Bibliotekarz	–	Maria Anderka
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Teresa Nadybska
Towarzyskiej	–	Tadeusz Nowakowski
Sportowo-turystycznej	–	Jan Czarnecki

ROK 1958/1959

Prezes	–	Jerzy Naskalski
Wiceprezes	–	Jacek Ziółkowski
I Sekretarz	–	Jadwiga Motyka

II Sekretarz	–	Wanda Bukowska
Skarbnik	–	Maria Gucwa
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Marta Łuklińska
Handlowej	–	Zofia Wilkos
Imprez	–	Andrzej Zieliński
Członkowie:	–	Barbara Kachlik
	–	Jadwiga Hochot
Propagandy	–	Barbara Oleksyn
Bibliotekarz	–	Wiesława Rejdych
Komisja Rewizyjna:	–	Jan Czarnecki
	–	Adam Gut
	–	Halina Norek

ROK 1959/1960

Prezes	–	Jacek Ziółkowski
Wiceprezes i Sekretarz	–	Andrzej Zieliński (do marca 1960)
Wiceprezes i Sekretarz	–	Andrzej Ligęza (od marca 1960)
Skarbnik	–	Jadwiga Motyka (do marca 1960)
Skarbnik	–	Michał Krasodomski (od marca 1960)
Kierownicy sekcji:		
Naukowej	–	Zofia Wilkos
Wydawniczej	–	Wiesława Rejdych
Propagandy	–	Barbara Oleksyn
Członkowie:	–	Anna Łohińska
	–	Barbara Tabińska
	–	Janusz Rząsa
Imprez	–	Andrzej Ligęza (do marca 1960)
Handlowej	–	Zbigniew Dudek
Komisja rewizyjna:		
Przewodniczący	–	Jerzy Naskalski
Członkowie	–	Adam Gut
	–	Bogusława Póthłopek (do marca 1960)
Członkowie Zarządu:	–	Anna Łohińska
	–	Barbara Tabińska
	–	Janusz Rząsa
	–	Andrzej Zieliński (od marca 1960)

ROK 1960/1961

Prezes	–	Andrzej Ligęza
Wiceprezes	–	Krystyna Schreiber
Sekretarz	–	Krystyna Schreiber
Skarbnik	–	Alicja Grabacka
Bibliotekarz	–	Ewa Pawlas
Kierownicy sekcji:		
Naukowej	–	Michał Krasodomski
Handlowej	–	Andrzej Nowak
Imprez	–	Maria Ciechanowicz
Historycznej	–	Bogusława Półtchopek
Dekoratorskiej	–	Barbara Oleksyn
Wycieczkowej	–	Magdalena Długoszewska
Praktyk Zagr.	–	Barbara Łepkowska

ROK 1961/1962

p.o. Prezesa	–	Krystyna Schreiber
Sekretarz	–	Anna Stenzel
Sekcja wycieczek	–	Barbara Łepkowska

ROK 1962/1963

Prezes	–	Leszek Russer
Wiceprezes	–	Anna Stenzel
	–	Michał Krasodomski
Skarbnik	–	Monika Leonhard
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Maria Ciechanowicz
Handlowej	–	Jan Paško
	–	Jerzy Białoskórski
Propagandy	–	Elżbieta Szczepaniec
	–	Stanisław Hołda
Imprez	–	Anna Łohińska
	–	Jerzy Gałka
Bibliotekarz	–	Krystyna Mrówka
	–	Lucyna Gorycka
Członkowie Zarządu:	–	Katarzyna Bartynowska

- Zbigniew Kowalczyk
- Komisja Rewizyjna: - Andrzej Zieliński
- Janina Żółcińska
- Jerzy Datka

ROK 1963/1964

- Prezes - Anna Stenzel
- Wiceprezes - Jerzy Dołębski
- Sekretarz - Zofia Bańdo
- Skarbnik - Monika Leonhard
- Kierownicy Sekcji:
- Naukowej - Andrzej Parczewski
- Propagandy - Mirosława Jabłońska
- Imprez - Adam Juskiewicz
- Wycieczek - Andrzej Stokłosa
- Bibliotekarz - Helena Przekłasa
- Komisja Rewizyjna: - Elżbieta Szczepaniec
- Elżbieta Dziembor
- Jerzy Gałka

ROK 1964/1965

- Przewodniczący - Adam Juskiewicz
- Wiceprzewodniczący - Andrzej Stokłosa
- Sekretarz - Jolanta Grabowska
- Skarbnik - Anna Bomba
- Kierownicy Sekcji:
- Naukowej - Janusz Moskal
- Członkowie: - Barbara Kołodziej
- Teresa Romanowska
- Stanisław Cęckiewicz
- Barbara Gołąbek
- Propagandy - Mirosława Jabłońska
- Członkowie: - Helena Gasperowicz
- Liliana Dzięgiel
- Wycieczek - Ryszard Stępak
- Członkowie: - Józef Rejewski
- Imprez - Tadeusz Dal

Członkowie:	–	Teresa Smagowicz
Bibliotekarz	–	Helena Przeklasa
Komisja Rewizyjna:	–	Andrzej Parczewski
	–	Anna Stenzel
	–	Elżbieta Szczepaniec

ROK 1965/1966

Prezes	–	Andrzej Kowal
Wiceprezes	–	Franciszek Dubert
Sekretarz	–	Maria Myrdko
Skarbnik	–	Anna Bomba
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Janusz Moskal
Handlowej	–	Helena Gasperowicz
Propagandy	–	Liliana Dzięgiel
Członkowie:	–	Krzysztof Kosiński
	–	Andrzej Kozek
Wycieczek	–	Stanisław Cęckiewicz
Imprez	–	Jerzy Chudzik
Członkowie:	–	Jerzy Fijał
Książek	–	Krystyna Kozioł
Bibliotekarz	–	Helena Przeklasa
Członkowie Zarządu:	–	Miroslaw Handke
	–	Andrzej Kozek
Komisja Rewizyjna:	–	Jerzy Galka
	–	Jolanta Grabowska
	–	Adam Juskiewicz

ROK 1966/1967

Prezes	–	Andrzej Kozek
Wiceprezes	–	Miroslaw Handke
I Sekretarz	–	Barbara Wawak
II Sekretarz	–	Janusz Sepioł
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Franciszek Dubert
Członkowie:	–	Jerzy Zubek
	–	Bożena Pilch

Propagandy	–	Małgorzata Mitis
Kultury	–	Kamila Charciarek
Gospodarki	–	Józef Głowacki
Praktyk	–	Stanisław Cęckiewicz
Bibliotekarz	–	Beata Halbańska
	–	Henryk Flakus

ROK 1967/1968

Przewodniczący	–	Mirosław Handke
Wiceprzewodniczący	–	Roman Hupert
I Sekretarz	–	Teresa Maj
II Sekretarz	–	Janusz Sepioł
Skarbnik	–	Józef Głowacki
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Ewa Nowak
	–	Franciszek Dubert
Propagandy	–	Magdalena Krzyczkowska
Praktyk Zagr.	–	Henryk Kucia
Turystyki	–	Joanna Garbacik
Towarzyskiej	–	Małgorzata Micis
ds. NOT	–	Zbigniew Gałuszka
Imprez i wycieczek	–	Roman Kozłowski
	–	Tadeusz Holak
Gospodarczej	–	Edward Mikuli
Kierownik czytelni czasopism	–	Kamila Charciarek

ROK 1968/1969

Przewodniczący	–	Roman Kozłowski
Wiceprzewodniczący	–	Krzysztof Hański
Sekretarz	–	Ludwik Komorowski
Skarbnik	–	Józef Głowacki
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Halina Gabryś
Propagandy	–	Krzyszyna Radwańska
Imprez	–	Magdalena Krzyczkowska
Turystyki	–	Elżbieta Magdziarz

Kultury	–	Mariusz Holtzer
Członkowie Zarządu:	–	Ewa Medvey
	–	Ewa Frey
	–	Mariola Misztal
	–	Jerzy Mokrosz
	–	Maryla Świerczek

ROK 1969/1970

Przewodniczący	–	Ludwik Komorowski
Wiceprzewodniczący	–	Mariola Misztal
Sekretarz	–	Barbara Marciniak
	–	Krystyna Lipińska
Skarbnik	–	Józef Głowacki
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Krzysztof Hański
Kultury	–	Mariusz Holtzer
Turystyki	–	Jerzy Mokrosz
Propagandy	–	Małgorzata Sochacka
Gospodarczej	–	Jerzy Ryczek
Opiekun Koła	–	Andrzej Cichocki

ROK 1970/1971

Prezes	–	Wacław Witko
Wiceprezes	–	Władysław Kraus
Skarbnik	–	Ewa Serwicka
Kierownicy Sekcji:		
Naukowej	–	Małgorzata Sochacka
Informacji i propagandy	–	Marek Kwiatkowski
Członkowie Zarządu:	–	Danuta Rutkowska
	–	Aleksander Zemanek
	–	Stefan Czarniecki

ROK 1971/1972

Prezes	–	Małgorzata Sochacka
Wiceprezes	–	Marek Moroński
Członkowie Zarządu:	–	Ewa Serwicka (w czasie kadencji zrezygnowała powołano Marię Szymońską)

	-	Ewa Stolarska
	-	Maria Andrusiewicz
	-	Beata Szajdek
	-	Henryk Buczak
	-	Stefan Czarniecki
	-	Jerzy Jurka
	-	Jacek Rakoczy
Komisja Rewizyjna:	-	Ludwik Komorowski
	-	Władysław Kraus
	-	Wacław Witko

ROK 1972/1973

Prezes	-	Maria Szymońska
Wiceprezes	-	Stefan Czarniecki
Członkowie Zarządu:	-	Jacek Piwowarczyk
	-	Jacek Rakoczy
	-	Marek Frankowicz
	-	Zbigniew Stachura
	-	Zbigniew Zaniewski
	-	Andrzej Buda

Kierownicy Sekcji:

Doświadczalnej	-	Edward Szneler
Numerycznej	-	Jerzy Zientarski
Filozoficznej	-	Marek Frankowicz
Ochrony środowiska	-	Jadwiga Gawor
Katalizy	-	Ewa Kapela
Biochemicznej	-	Jerzy Jurka
Komisja Rewizyjna:	-	Małgorzata Sochacka
	-	Marek Moroński
	-	Janusz Kosacz

ROK 1973/1974

Prezes	-	Andrzej Buda
Sekretarz	-	Jan Hotłoś
Skarbnik	-	Jan Dyduła
Kierownicy Sekcji:		
Doświadczalnej	-	Edward Szneler

Numerycznej	-	Jerzy Zientarski
Ochrony środowiska	-	Jadwiga Gawor
Propagandy i informacji	-	Michał Bałazy

ROK 1974/1975

Prezes	-	Andrzej Buda
Sekretarz	-	Anna Stasiewicz
Skarbnik	-	Jan Dyduła
Członkowie Zarządu:	-	Piotr Król
	-	Włodzimierz Kuśmierczyk

Kierownicy Sekcji:

Doświadczalnej	-	Edward Szneler
Ochrony środowiska	-	Beata Ćwięk
Propagandy	-	Michał Bałazy

w 1975 r. poszerzono Zarząd o:

Wiceprezes	-	Piotr Król
Członkowie	-	Ewa Kamińska
	-	Ewa Baran
	-	Małgorzata Batko
	-	Bożena Bodziak
	-	Robert Winiarski

ROK 1975/1976

Prezes	-	Andrzej Buda
Wiceprezes	-	Piotr Król (od 23 marca Jan Dyduła)
Sekretarz	-	Anna Stasiewicz
Skarbnik	-	Jan Dyduła (od 23 marca Barbara Machowska)
Członkowie Zarządu:	-	Ewa Tabisz
	-	Ewa Kamińska
	-	Tomasz Pytlak
	-	Andrzej Potocki
	-	Halina Gońciarczyk
	-	Teresa Kardas
	-	Bogdan Czechowicz

ROK 1976/1977

Prezes	-	Barbara Machowska
--------	---	-------------------

Wiceprezes	–	Ryszard Drożdż
Sekretarz	–	Anna Stasiewicz
	–	Andrzej Bober
Skarbnik	–	Marek Mac
Członkowie Zarządu:	–	Piotr Bazia
	–	Jacek Gil
	–	Barbara Marszał
	–	Andrzej Olech
	–	Ewa Tabisz
	–	Wiesław Gozdecki
Komisja Rewizyjna:	–	Andrzej Buda
	–	Jan Dyduła
	–	Grażyna Jabłońska
	–	Tomasz Pytlak
	–	Grzegorz Stopa

ROK 1977/1978

Prezes	–	Andrzej Bober
Wiceprezes	–	Ryszard Drożdż
Sekretarz	–	Małgorzata Bębenek
	–	Renata Mędrak
Skarbnik	–	Tadeusz Bielecki
Członkowie Zarządu:	–	Andrzej Rogowski
	–	Andrzej Olech
	–	Zbigniew Jankowski
	–	Marian Dujka
Komisja Rewizyjna:	–	Jan Dyduła
	–	Wiesław Gozdecki
	–	Barbara Machowska

ROK 1978/1979

Prezes	–	Wiesław Łasocha
Wiceprezes	–	Maria Rosiek
Sekretarz	–	Renata Sumera
	–	Stanisław Kobiałka
Skarbnik	–	Małgorzata Bębenek
Członkowie Zarządu:	–	Piotr Milart

- Henryk Kurda
- Andrzej Bober
- Tadeusz Bielecki
- Marek Freindorf
- Anna Galarowicz
- Czesław Gierczak
- Komisja Rewizyjna: - Andrzej Olech
- Andrzej Rogowski
- Marian Gröger

ROK 1979/1980

- Prezes - Janusz Oszejca
- Członkowie Zarządu: - Urszula Brus
- Małgorzata Bębenek
- Leszek Jakubek
- Krzysztof Kuczara
- Komisja Rewizyjna: - Jan Hotłoś
- Andrzej Buda

ROK 1980/1981

- Prezes - Artur Sucheta
- Wiceprezes - Urszula Brus
- Leszek Jakubek
- I Sekretarz - Elżbieta Sikora
- II Sekretarz - Adam Urban
- Skarbnik - Lukrecja Koperek
- Gospodarz lokalu - Janusz Oszejca
- Jerzy Pepera

KOMITET ZAŁOŻYCIELSKI NAUKOWEGO KOŁA CHEMIKÓW UJ
(27 kwietnia 1985 r.)

- Mariusz Pająk
- Andrzej Szelka
- Alina Tomsia
- Zofia Pakuła
- Grzegorz Hilszer

ROK 1985/1986

Prezes	-	Mariusz Pająk
Zastępca prezesa	-	Krzysztof Kruczała
Sekretarz	-	Dorota Jamróż
Skarbnik	-	Piotr Rymarowicz
Gospodarz	-	Andrzej Szelka/Krzysztof Imielski
Komisja Rewizyjna:	-	Andrzej Ledwig
	-	Martyna Elas
	-	Beata Miodyńska
Opiekun	-	prof. dr hab. Julian Mirek

ROK 1986/1987

Prezes	-	Krzysztof Kruczała
Wiceprezes	-	Wiesław Stawiski
Sekretarz	-	Dorota Jamróż
Skarbnik	-	Piotr Rymarowicz
Gospodarz	-	Krzysztof Imielski

ROK 1987/1988

Prezes	-	Krzysztof Kruczała
--------	---	--------------------

ROK 1988/1989

Prezes	-	Artur Wiśliński
Zastępca prezesa	-	Katarzyna Wołek
Sekretarz	-	Wiesław Stawiski
Gospodarz	-	Renata Wilczek

ROK 1989/1990

Prezes	-	Piotr Grzegorzczak
Wiceprezes	-	Janusz Mędała
Sekretarz	-	Marcin Brożek
Skarbnik	-	Regina Pastucka
Gospodarz	-	Jerzy Krupa

ROK 1990/1991

Prezes	-	Dariusz Stachura
Sekretarz	-	Andrzej Żwawa
Skarbnik	-	Jerzy Sokołowski

ROK 1991/1992

Prezes	–	Mariusz Michno
Sekretarz	–	Rafał Chyży
Skarbnik	–	Artur Herman
Gospodarz	–	Tomasz Motylewski
Sprawy naukowe	–	Grzegorz Mazur

ROK 1992/1993

Prezes	–	Mariusz Michno
Wiceprezes	–	Rafał Chyży (po jego rezygnacji Marek Sierka)
Sekretarz	–	Anna Rogalska
Skarbnik	–	Zofia Blicharska
Gospodarz	–	Marek Drozdek
Współpraca zagraniczna	–	Piotr Gajdek

ROK 1993/1994

Prezes	–	Marek Sierka
Wiceprezes	–	Mariusz Michno
Sekretarz	–	Magdalena Janik
Skarbnik	–	Zofia Blicharska
Gospodarz	–	Marek Drozdek

7. FOTOGRAFIE Z DAWNYCH LAT

Fotografie stanowią bardzo ważną kronikę tych lat, które są już przeszłością. Pozwalają dostrzec w obrazie minione już sytuacje, pewne cechy okresów, których nie mogą przekazać ani opisy historyków, ani też autorów wspomnień.

Na wystawie z okazji 90-lecia Naukowego Koła Chemików przedstawiliśmy bardzo wiele fotografii udostępnionych przez naszych absolwentów, znacznie więcej niż w załączonym tutaj zbiorze.

Zdjęcia pokazują przeważnie najbardziej radosne i ważne sceny z życia studenckiego – dzień ukończenia studiów, bale, wycieczki i podróże, uroczystości, zjazdy i konferencje. Niewiele jest zdjęć wykonanych podczas pracy laboratoryjnej.

Gromadzone w domowych archiwach fotografie z lat studenckich, spychane na coraz wyższe półki w szafach lub do rzadko otwieranych szuflad przez zdjęcia z kolejnych okresów życia – zdjęcia ślubne, fotografie mężów, żon, dzieci, wnuków, nowych przyjaciół – są wyciągane najczęściej dopiero przy okazji generalnych porządków czy remontów. Trud ich odszukiwania przez ofiarodawców był z pewnością znaczny. Tak wiele

zdjęć otrzymaliśmy bez podpisów – brakowało dat, informacji o osobach i miejscach. Po wielu, wielu latach właściciele zdjęć z trudem rozpoznawali fotografowane osoby, nie pamiętali ich imion i nazwisk. Ustalenie podpisów pod fotografiami jakże często wymagało przeprowadzenia przez nas rozmów z wieloma osobami, specjalnych konsultacji, a niekiedy poszukiwań w archiwum lub studiów literaturowych. *Drogi Czytelniku, pamiętaj o podpisywaniu fotografii!*

Pragniemy złożyć bardzo serdeczne podziękowania wszystkim Koleżankom i Kolegom, którzy wypożyczyli nam swoje zdjęcia, aby mógł powstać ten rozdział książki.

Fot. 1. Tableau absolwentów chemii z 1877 roku. W prostokątnych ramach fotografie prof. Emiliana Czyrniańskiego (u góry), Karola Olszewskiego (po lewej), i Edwarda Janczewskiego (po prawej)

Fot. 2. Juliusz Retinger
– student chemii,
wnuk prof. Emiliana
Czyrniańskiego (rektora
UJ), jeden z założycieli
i członek pierwszego
Zarządu Kółka Chemików
Uczniów Uniwersytetu
Jagiellońskiego (1904 rok).
Doktorat z chemii zrobił na
Uniwersytecie w Lipsku,
później był profesorem
Uniwersytetu w Chicago,
a następnie Uniwersytetu
im. Stefana Batorego
w Wilnie

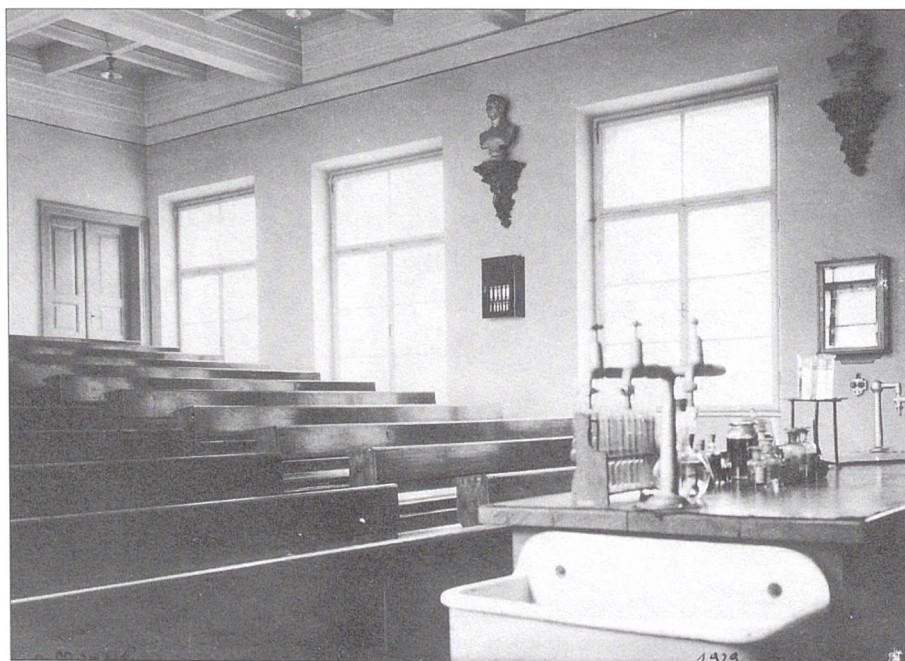
Fot. 4. Budzący respekt studentów woźny
przed budynkiem Collegium Chemicum
przy ul. K. Olszewskiego 2, 1927 rok

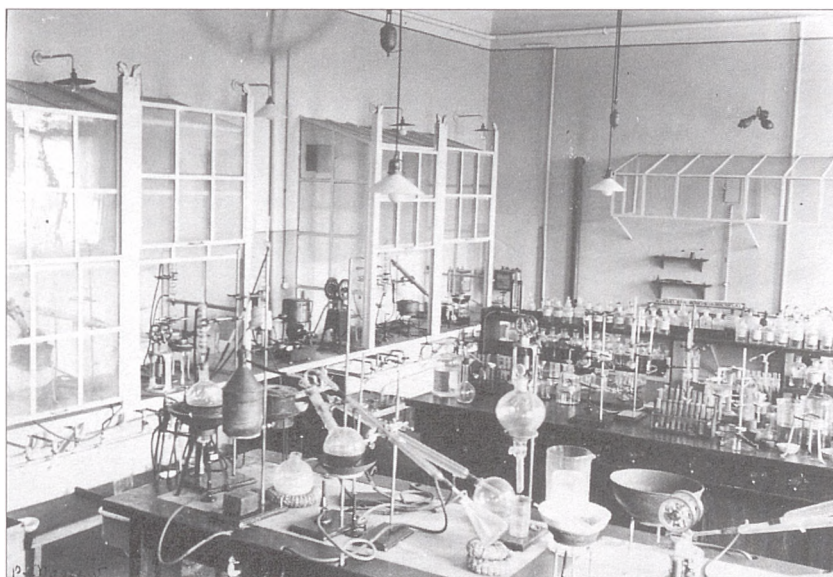
Fot. 3. Rok 1914 – przed wojskowym szpitalem austriackim w Krakowie. Piąty od prawej: profesor UJ
dr med. Stanisław Dobrowolski, obok jego żona Maria – wnuczka prof. Emiliana Czyrniańskiego i siostra
Juliusza Retingera

Fot. 5. Prof. Karol Dziewoński (drugi z lewej) z asystentami i studentami w laboratorium. W pierwszym rzędzie od prawej: Jadwiga Schoenówna, 1927 rok

Fot. 6. Sala wykładowa w Collegium Chemicum przy ul. K. Olszewskiego 2, 1929 rok

Fot. 7. Pracownia II Zakładu Chemicznego (chemia organiczna) w Collegium Chemicum przy ul. K. Olszewskiego 2, 1929 rok

Fot. 8. Członkowie Koła Chemików Studentów UJ podczas kursu instruktorów Ligi Obrony Przeciwlotniczej i Przewigazowej, lata 30. XX wieku

Fot. 9. Władze Koła Chemików Studentów UJ w roku akademickim 1934/1935 – w dolnym rzędzie w środku prof. Tadeusz Estreicher, kurator koła

Fot. 10. Prof. Karol Dzięwoński z asystentami i studentami chemii (1935/1936 r.)

Fot. 11. Zarząd Koła Chemików Studentów UJ z kuratorem – prof. Tadeuszem Estreicherem (rok akademicki 1935/1936). Wśród studentów późniejsi profesorowie wyższych uczelni: w pierwszym rzędzie – drugi z lewej Andrzej Waksmundzki, pierwszy z prawej Adam Bielański; w drugim rzędzie – pierwszy z lewej Włodzimierz Hubicki, czwarty z lewej Wiktor Wawrzyczek, piąty z lewej Jacek Głogoczowski

Fot. 12. Zarząd Koła Chemików Studentów UJ z roku 1937/1938. Siedzą od lewej: Tadeusz Szura, Włodzimierz Hubicki, Krystyna Hubicka, prof. Tadeusz Estreicher, Izabela Szymusikówna, Stefania Szydłowska. Stoją od lewej: Mieczysław Lechowski, Józef Hartwich, Edward Görlich, Roman Kocnig, Jerzy Wodziszcwski, Zdzisław Wojtaszek, Henryk Wróblewski, Marian Gruszka, Tadeusz Węgrzyn, Wiktor Klein

Fot. 13. Pamiątkowe zdjęcie uczestników Balu Koła Chemików Studentów UJ w 1938 roku

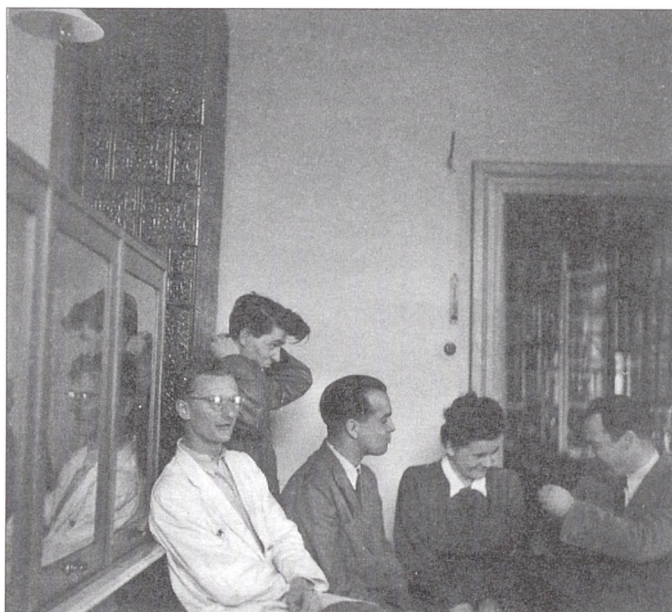
Fot. 14. Zarząd Koła Chemików Studentów UJ – 1938/1939 rok

Fot. 15. Tableau absolwentów Państwowej Szkoły Technicznej z 1943 roku

Fot. 16. Pamiątkowe zdjęcie studentów z Koła Chemików Studentów UJ wykonane w grudniu 1945 roku. W pierwszym rzędzie od lewej: Zofia Czajka, Bronisław Rausch, prof. Tadeusz Estreicher, Halina Rueger; w drugim rzędzie od lewej: Tadeusz Senkowski, Witold Kozaczekiewicz, Lidia Minticz. W trzecim rzędzie: drugi od lewej – Leszek Lenczowski, trzeci – Andrzej Bylicki

Fot. 17. W pracowni magisterskiej Katedry Chemii Organicznej UJ – styczeń 1948 rok

Fot. 18. Zdjęcie studentów I roku chemii z prof. Wiktorem Jakóbem przed budynkiem Collegium Chemicum przy ul. Olszewskiego 2. Z prawej strony zdjęcia grupa studentów wojskowych. Rok akademicki 1949/1950

Fot. 19. Studentki II roku chemii – Zofia Guzik i Teresa Heydel (Życzkowska) w laboratorium.
Rok akademicki 1950/1951

Fot. 20. Studentki porządkują teren wokół Collegium Chemicum przy ul. Krupniczej 41. Z łopatą – Alina Kosińska (Samotus). Zdjęcie z marca 1953 roku

Fot. 21. Drużyna koszykówki Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UJ podczas Letniej Spartakiady Uniwersytetu Jagiellońskiego – lata 50. XX wieku

Fot. 22. Studenci i pracownicy Instytutu Chemii w pochodzie pierwszomajowym, 1953 rok

Fot. 23. Ewa Zajęc (Śledziewska) i Zofia Sztark podczas pracy laboratoryjnej w Katedrze Chemii Fizycznej UJ – czerwiec 1953 roku

Fot. 24. Obowiązkowa akcja żniwna w PGR Prosino – lipiec 1953 roku. Pamiątkowe zdjęcie studentów chemii na traktorze: w pierwszym rzędzie od lewej strony: Stanisław Kuśmierczyk i Zofia Wilczyńska (Stasicka); w drugim rzędzie od lewej: Hanna Lotz, Jadwiga Mikulska, Ewa Zajęc (Śledziewska) – za kierownicą, oraz Aleksandra Karoń (Bendo). Stoją w ostatnim rzędzie: Maria Rastica (Schabowska), Władysław Kądziołka i Alina Kosińska (Samotus)

Fot. 25. Grupa studentów z Koła Chemików na drugich (a oficjalnie pierwszych organizowanych przez Bractwo Żakowskie) juwenaliach w 1957 roku. Tyłem w wymalowanym fartuchu stoi Jacek Ziółkowski, flagę z napisem „Klub alchemików” dzierży Andrzej Ligęza, osoba z tętą na plecach to prawdopodobnie Andrzej Zieliński, a osoba z lewej to Jadwiga Motyka. W środku – Jerzy Naskalski

Fot. 26. Uczestnicy II Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Chemików w Gdańsku – 1959 rok. W pierwszym rzędzie od lewej: Andrzej Ligęza, Bogdan Kamiński, Jerzy Naskalski, Barbara Oleksyn i Zofia Wilkos (Kamela)

Fot. 28. Herbatka w laboratorium podczas II Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Chemików w Gdańsku, 1959 rok. Od lewej: Andrzej Zieliński i Andrzej Ligęza

Fot. 29. Studenckie rozmowy podczas II Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Chemików w Gdańsku, 1959 rok. W środku Marek Krygowski – prezes Koła Chemików Uniwersytetu w Poznaniu (profesor Uniwersytetu Warszawskiego), z lewej Anna Hellman

Fot. 30. Wiesława Rejdych i Jacek Ziółkowski (później jej mąż) na II Ogólnopolskim Zjeździe Kół Chemików, Gdańsk 1959 rok

Fot. 31. Zofia Wilkos i Andrzej Legocki w Gdańsku, podczas II Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Chemików, 1959 rok

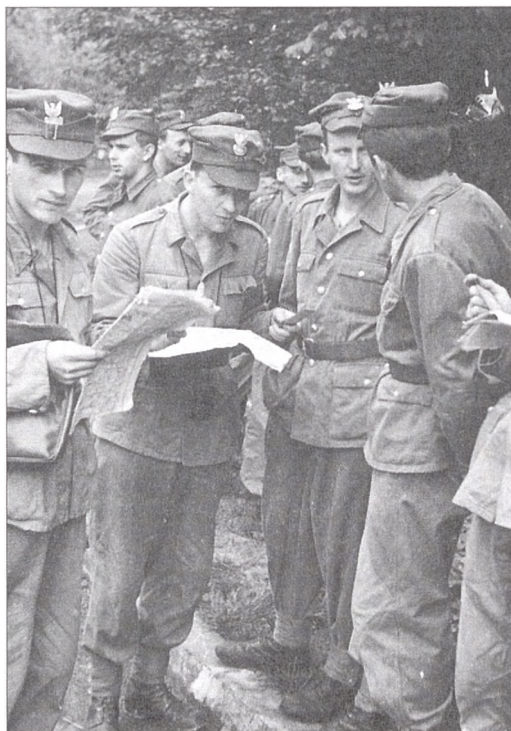
Fot. 32. Drużyna piłkarska Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UJ – 1959 rok. W pierwszym rzędzie od lewej: Kazimierz Zięba, Janusz Jamrozik i Marek Szpak. W drugim rzędzie od lewej: Andrzej Połabski, Janusz Gawlik, Antoni Inglot, Jan Talik, Edward Tomeczko, Mieczysław Śmigiełski i Marian Wróbel

Fot. 33. Grupa magistrantów Katedry Chemii Nieorganicznej UJ – 1962 rok: Andrzej Steiner, Helena Sarnowicz, Irena Łapińska i Barbara Oleksyn

Fot. 34. Sala obrad Ogólnopolskiego Zjazdu Kół Chemików w Łodzi – 1962 rok. W pierwszym rzędzie dr Janina Chojnacka – opiekunka grupy studentów z Instytutu Chemii UJ. W drugim rzędzie od lewej: Andrzej J. Sadley, Marek Krygowski, Jacek Ziółkowski, Jerzy Gałka i Elżbieta Dziembor

Fot. 35. Studenci Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UJ podczas zajęć terenowych w ramach Studium Wojskowego, Ojców 1962 rok. Od lewej: Janusz Jamrozik, Jerzy Gałka i Jerzy Białoskórski

Fot. 36. Jak odpoczywali studenci – wycieczka na furze zorganizowana przez Stanisława Holdę (woźnica) – maj lata 60. XX wieku. Po lewej stronie siedzą: Andrzej Szczepanic (uczeń PLSP), Bogumiła Panczenko (biologia UJ), Jadwiga Grudzińska (architektura PK). Za woźnicą – Wojciech Natanek (AGH), Elżbieta Szczepanic (chemia UJ) i Marzena Sznajder (AM)

Fot. 37. Odpoczynek na trawie – na pierwszym planie Elżbieta Szczepanic i Jadwiga Grudzińska. Drugi plan od lewej: Wojciech Natanek, Stanisław Holda, Bogumiła Panczenko i Krzysztof Pytel – majówka lata 60. XX wieku

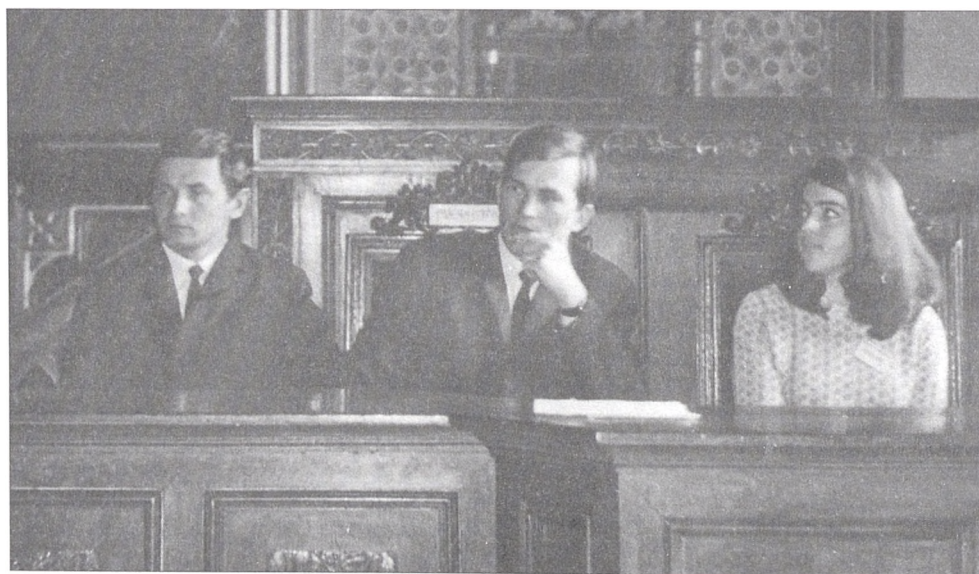
Fot. 38. Uczestnicy obozu naukowego Koła Chemików Studentów UJ w Dolinie Chochołowskiej – 1966 rok. Od lewej: Andrzej Kozek, (?), Stanisław Cęciewicz, Barbara Wawak i Maria Pasternak

Fot. 39. Obóz naukowy Koła Chemików w Tylmanowcj – 1968 rok. Od lewej: Kamila Charciarek, Anna Malata, Jack Banaś, Franciszek Dubert, Julita Eilmes, Mirosław Handke i Tadeusz Holak

Fot. 40. Studenci z Koła Chemików SUJ w marcu 1968 roku

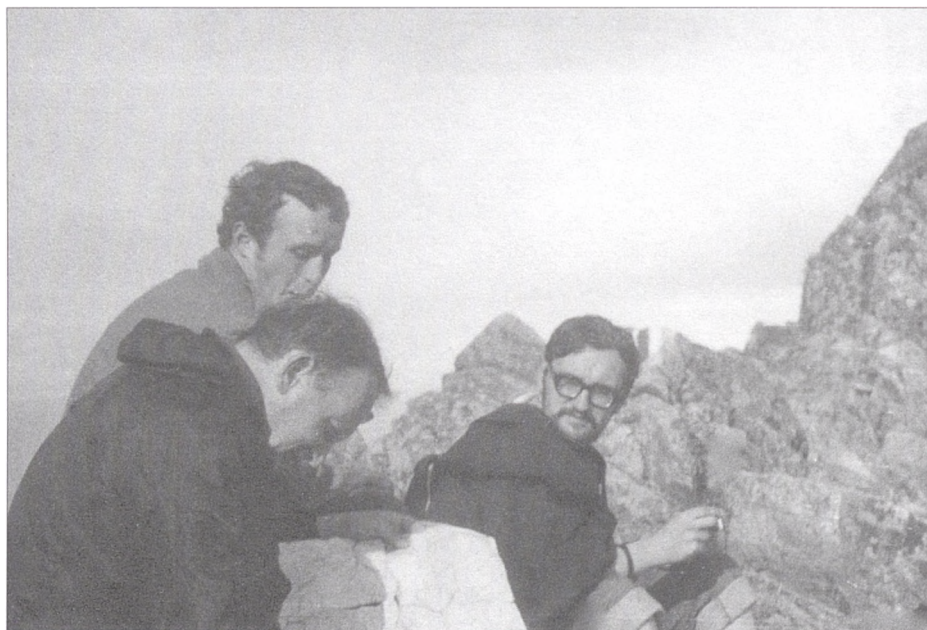
Fot. 41. Członkowie prezydium IX Ogólnopolskiego Zjazdu Naukowego: „Studenckie Koła Chemików w 25-lecie PRL” – Kraków, Aula UJ, 1969 rok. W środku – Mirosław Handke, prezes KCh SUJ, po prawej – Elżbieta Magdziarz (Nahlik)

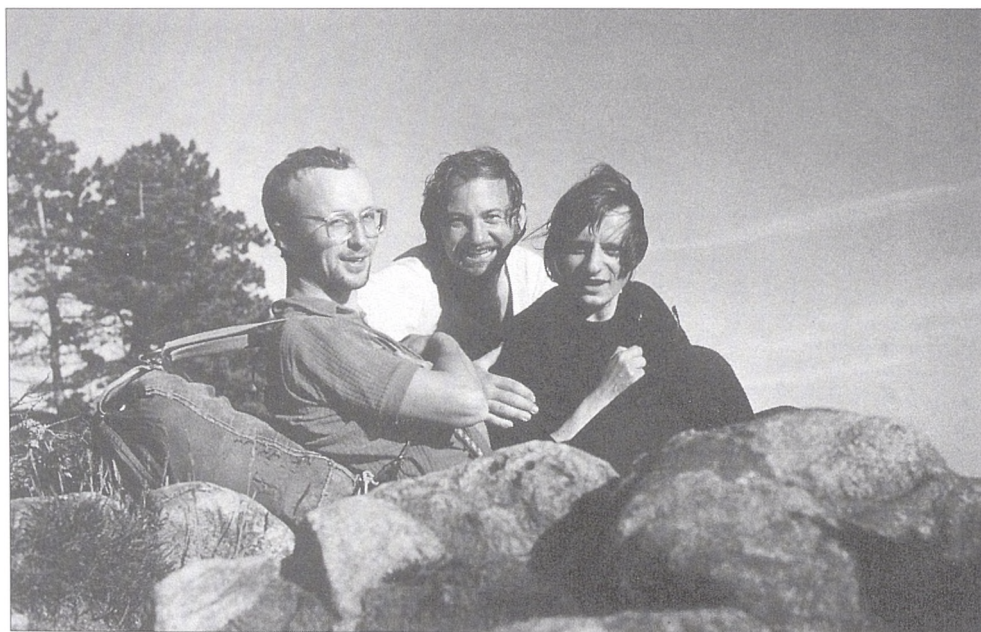
Fot. 42. Dobrze być opiekunem studenckiej praktyki zagranicznej, czyli dr Marian Bała i studentki (od lewej): Elżbieta Magdziarz, Magdalena Krzyczkowska i Halina Gabryś – Jena 1969 rok

Fot. 43. Praktyka studentów z KCh SUJ w Jenie – 1969 rok. Od lewej: Halina Gabryś, Janusz Scpiół, Mirosław Handke, Zbigniew Gałuszka, Magdalena Krzyczkowska, Ludwik Komorowski, Elżbieta Magdziarz

Fot. 44. Wycieczka w Tatry podczas konferencji w Zakopanem, 1970 rok. Na drugim planie od lewej: Stefan Czarniecki i Marek Frankowicz

Fot. 45. Stefan Czarniecki (pierwszy z lewej) na jednej ze swoich wypraw górskich, 1970 rok

Fot. 46. Uczestnicy naukowego obozu Koła Chemików przy ognisku – Wolkowyja 1974 rok. Od lewej: Ewa Tabisz (tyłem), dr Janusz Moskal, Asia Jamrozik, dr Maria Jamrozik, Jan Hotłoś, dr Janusz Jamrozik, Halina Gańczarczyk, Krystyna Kiernicka

Fot. 47. Posilek uczestników Rajdu Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii, Jaworki 1974 rok. Od lewej: Adam Spyra, Ewa Tabisz, Wiesława Markowicz, studentka fizyki – z kubeczkim w rękę, Bożena Dudek, Henryk Kuśnierz, Grażyna Sobczyk, Tadeusz Szurgot, Anna Stasiewicz

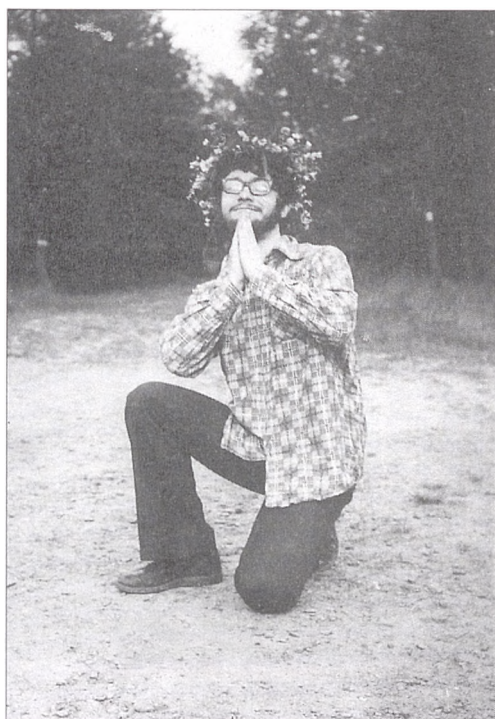
Fot. 48. Bal Naukowego Koła Chemików na zamku w Niedzicy, 1977 rok. Prof. Julian Mirck, opiekun Koła Chemików – trzeci z prawej w ostatnim rzędzie

Fot. 49. Barbara Dobosz, Lidia Cęciewicz i Barbara Brożek na balu studenckim, 1978 rok

Fot. 50. Inauguracja roku akademickiego 1978/1979 w sali audytoryjnej Instytutu Chemii UJ. W pierwszym rzędzie od lewej: Mariusz Kozik (prof. chemii w USA), Janusz Oszejca, Krzysztof Surówka oraz pracownicy dziekanatu: mgr Maria Lech i Krystyna Trzujek. W drugim rzędzie pierwsza od lewej Ewa Kopicik

Fot. 52. Andrzej Bober – prezes Naukowego Koła Chemików w kadencji 1977/1978 na obozie w Gorlicach, Akademickie Konfrontacje Twórcze, 2–17 lipca 1979 roku

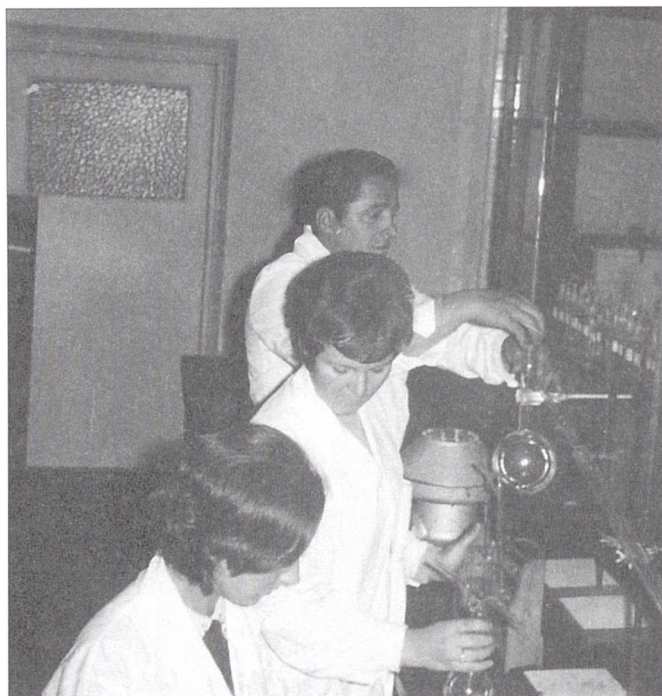
Fot. 51. Uczestnicy obozu Naukowego Koła Chemików na Mazurach, 1979 rok. Marian Gröger w otoczeniu pięknych dziewcząt – po lewej Jolanta Kulibaba, po prawej Barbara Dobosz

Fot. 53. I znów bal Naukowego Koła Chemików w Niedzicy – 1980 rok. Od lewej: Jan Hotłoś (siedzi), Janusz Oszajca (przez NKCh) i Andrzej Buda

Fot. 54. Tak tańczył przez Janusz Oszajca na balu NKCh UJ w Niedzicy – 1980 rok

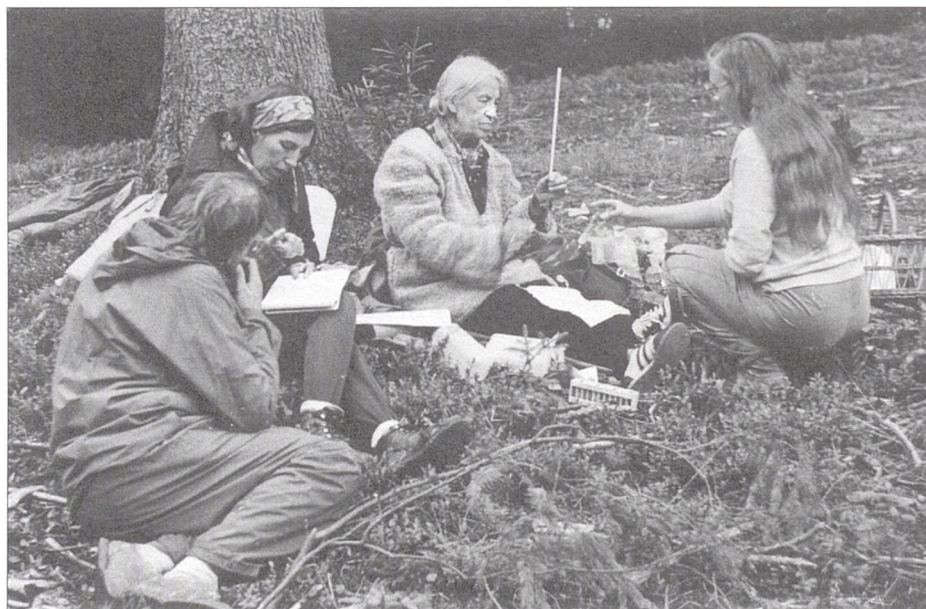
Fot. 55. W przygotowalni Zakładu Chemii Nieorganicznej UJ.
Laboranci: Elżbieta Jasińska (w środku) i Stefan Świadek

Fot. 56. Stanowisko pomiarowe do badań chemicznych zlewni potoku Olczyńskiego na polu namiotowym „Pod Krokwią” w Zakopanem podczas obozu ekologicznego Naukowego Koła Chemików – lipiec 1986 roku

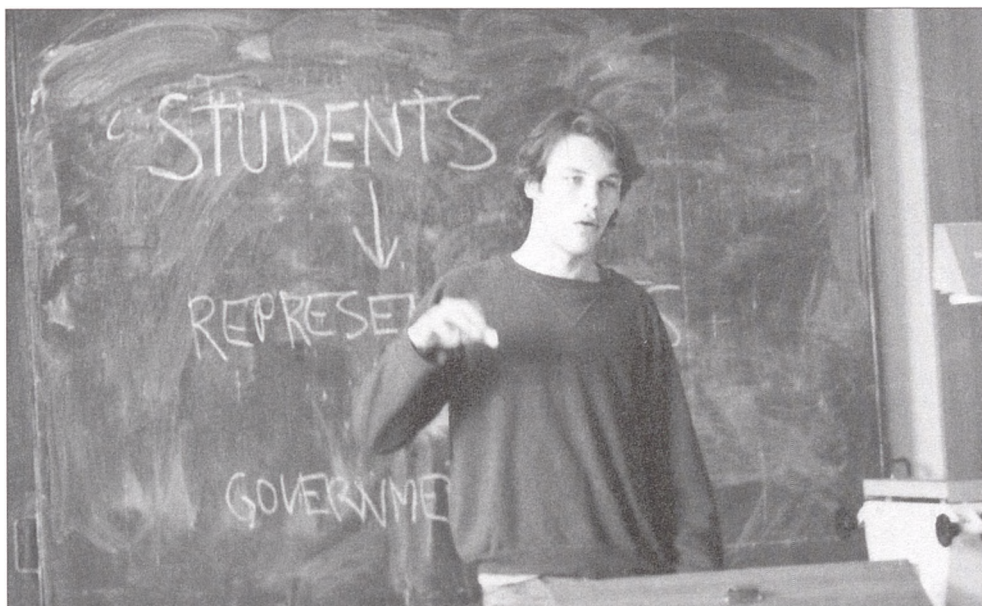
Fot. 57. Uczestnicy ogólnopolskiej akcji „Studenci Wiśle”, zorganizowanej przez NKCh UJ – Katarzyna Wolck i Artur Wiśliński podczas pobierania próbek wody – kwiecień 1987 roku

Fot. 58. Obóz naukowy w Tatrach – Witów 1987 roku. Od lewej: gość ze Szwecji, dr Barbara Oleksyn, dr hab. Krystyna Oleksynowa (Akademia Rolnicza), Katarzyna Wołek

Fot. 59. Pamiątkowe zdjęcie uczestników Międzynarodowego Seminarium Ekologicznego „Students for Environment”, zorganizowanego przez Sekcję Ekologiczną NKCh UJ, 17–23 kwietnia 1988 roku

Fot. 60. Student z Holandii wygłasza referat podczas Międzynarodowego Seminarium Ekologicznego „Students for Environment”, zorganizowanego przez Sekcję Ekologiczną Naukowego Koła Chemików UJ w dniach 17–23 kwietnia 1988 roku

Fot. 61. Podpisywanie dokumentów podczas Międzynarodowego Seminarium Ekologicznego „Students for Environment”, zorganizowanego przez Sekcję Ekologiczną NKCh UJ, 17–23 kwietnia 1988 roku

Fot. 62. Radosne spotkanie Krzysztofa Kruczały z dobrami konsumpcyjnymi w Norwegii – zima 1988 roku

Fot. 63. Studenci z NKCh UJ – (od lewej) Jerzy Krupa, Krzysztof Podulka i Tomasz Skrzypaszek w mieszkaniu studenta z Norwegii – zima 1988 roku

Fot. 64. Spotkanie opiekunki NKCh UJ – doc. dr hab. Elżbiety Szczepaniec-Cięciak z uczestnikami polsko-holenderskiego obozu ekologicznego w Wetlinie – lipiec 1991 roku. Na pierwszym planie (tyłem) mgr Ewa Kapturkiewicz, kierownik naukowy obozu; w drugim rzędzie (od lewej): doc. dr hab. E. Szczepaniec-Cięciak, Jaś Cięciak i mgr inż. Janusz Cięciak

Fot. 65. Uczestnicy polsko-holenderskiego obozu ekologicznego przy pracy – pobieranie próbek wody, Wetlina, lipiec 1991 roku

Fot. 66. Pamiątkowe zdjęcie pod pomnikiem Adama Mickiewicza w Krakowie studentów z Holandii (Hogeschool` s-Hertogenbosch) – uczestników organizowanego przez NKCh UJ obozu ekologicznego w Wetlinic, lipiec 1991 roku

Fot. 67. Studenci z Naukowego Koła Chemików UJ na wycieczce w Sankt Petersburgu (wówczas Leningrad, Rosja, Wspólnota Niepodległych Państw), wrzesień 1991 roku. Stoją od lewej: Rafał Ziobro, Beata Pietrzyk, Agata Toboła (?), Mariusz Michno, Rafał Chyży, dr hab. Marek Frankowicz (prodziekan WCh UJ ds. studiów), mgr Magdalena Kurdziel oraz studentka Uniwersytetu w Sankt Petersburgu

Fot. 68. Krystyna Sokół w stacji biologicznej w stepie koło miejscowości Karasuk (WNP) podczas wymiennej praktyki ekologicznej studentów z NKCh UJ i Uniwersytetu w Nowosybirsku – czerwiec/lipiec 1992 roku

Fot. 69. Uczestnicy praktyki ekologicznej w Nowosybirsku i Karasuk w drodze powrotnej do Polski zwiedzają Moskwę. Pamiątkowe zdjęcie na placu Czerwonym – w pierwszym rzędzie stoją: opiekun naukowy praktyki – dr Stanisław Walas, Krystyna Sokół i Izabela Wiater. W drugim rzędzie: Ireneusz Nowak i Piotr Gajdek – lipiec 1992

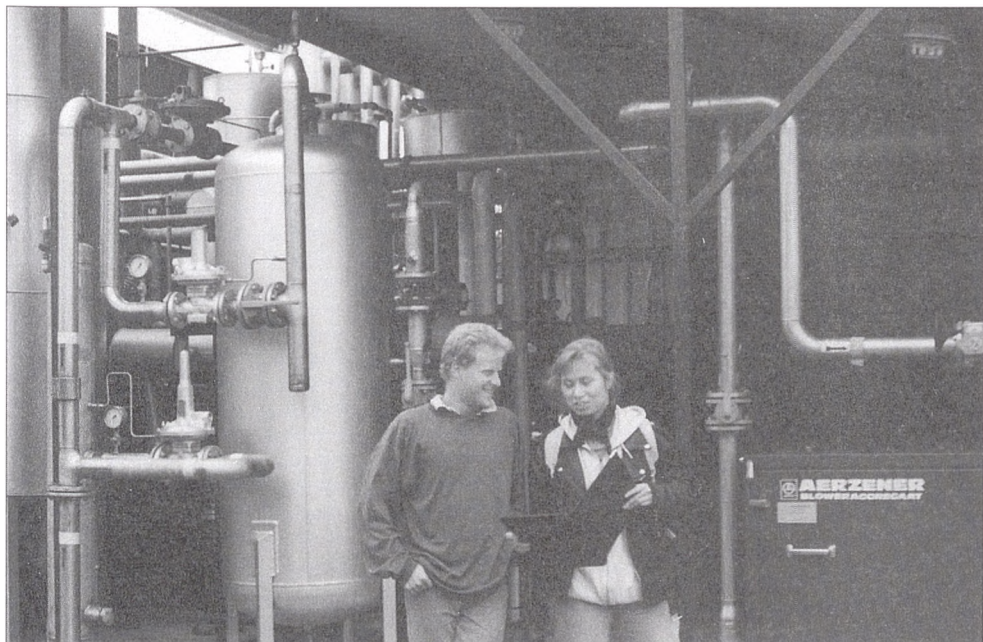
Fot. 70. Pamiątkowe zdjęcie po obronach prac magisterskich w sali 30 Zakładu Chemii Nieorganicznej UJ 22 czerwca 1993 roku. W pierwszym rzędzie od lewej: Tomasz Abramowicz, Danuta Francuz, Urszula Dąbrowska, doc. dr hab. Elżbieta Szczepaniec-Cięciak. W drugim rzędzie od lewej: prof. dr hab. Jerzy Datka, Agata Wilk, prof. dr hab. Andrzej Parczewski, Joanna Janiszewska, Beata Burda, prof. UJ dr hab. Roman Dziembaj, doc. dr hab. Jan Ejsymont. Z tyłu od lewej: Daniel Kulczycki i Paweł Lisowski

Fot. 71. Przed wejściem do Kopalni Soli w Wieliczce – grupa studentów z Koła Chemików „Alembic” Technische Universiteit Twente w Enschede (Holandia) i studentów z Naukowego Koła Chemików UJ – wrzesień 1993 roku

Fot. 72. Studenci z Naukowego Koła Chemików UJ i studenci z Technische Universiteit Twente w Enschede (Holandia) – październik 1993 roku

Fot. 73. Studenci z Uniwersytetu Jagiellońskiego zwiedzają fabrykę biogazu w Enschede – październik 1993 roku

Fot. 74. Wywiad w telewizji regionalnej w Enschede z uczestnikami wymiany, studentami chemii z Uniwersytetu Jagiellońskiego i Technische Universiteit Twente. W środku Zofia Blicharska z Naukowego Koła Chemików UJ – październik 1993 roku

Fot. 75. Opiekunowie studenckiej praktyki w Holandii – dr Stanisław Wałas (pierwszy z lewej) i dr Andrzej Turck (drugi z lewej) w Enschede – październik 1993 roku

Fot. 76. W piwiarni w Enschede. Siedzą od lewej: Paweł Broś, Marcin Andrzejak, Mariusz Michno (prezes NKCh UJ dwóch kadencji: 1991/1992 i 1992/1993) i Wojciech Wyroba – październik 1993 roku

Fot. 77. Dziekan Wydziału Chemii UJ – prof. Maria Nowakowska otwiera Zjazd Absolwentów Studiów Chemicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego z okazji Jubileuszu 90-lecia Naukowego Koła Chemików UJ. W prezydium od lewej: prof. Roman Dziembaj – opiekun NKCh UJ, Tomasz Motylcwski – prezes NKCh UJ i Mariusz Kolcek – wiceprezes koła, 4-5 listopada 1994 roku

Fot. 78. Doc. dr hab. Elżbieta Szczepaniec-Cięciak wygłasza wykład pt. „90 lat Naukowego Koła Chemiczów 1904–1994”, 4 listopada 1994 roku

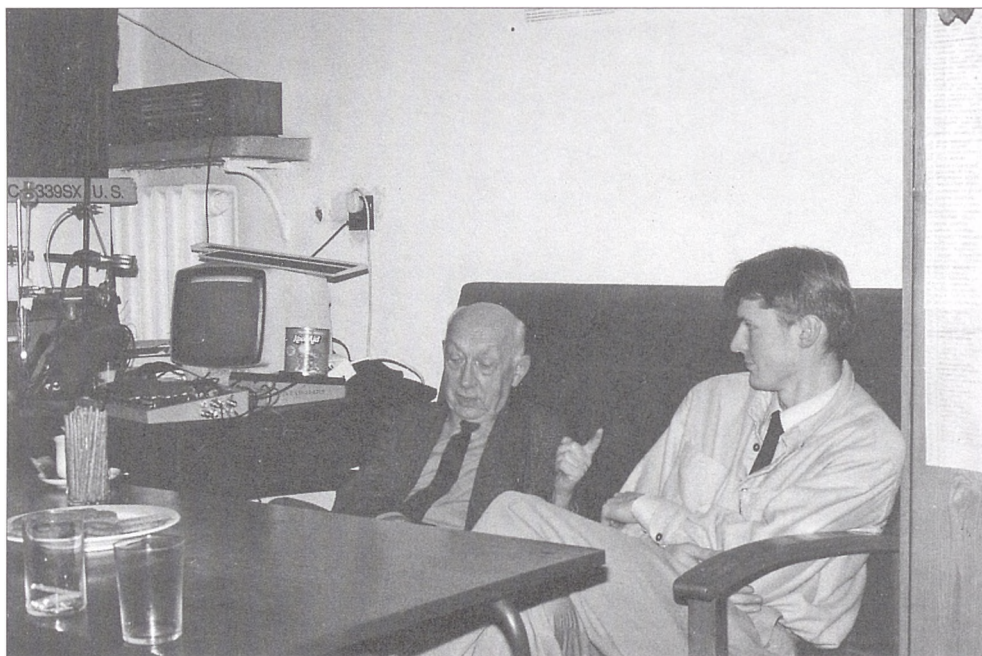
Fot. 79. Prof. Stanisław Hodorowicz wygłasza wykład pt. „Refleksje o kryształach” – 4 listopada 1994 roku

Fot. 80. Prof. Jerzy Haber wygłasza wykład pt. „Chemia – przekleństwo czy błogosławieństwo ludzkości”, 4 listopada 1994 roku

Fot. 81. Prof. Adam Biciański otrzymuje Dyplom Członka Honorowego Naukowego Koła Chemików z rąk prezesa koła – Tomasza Motylewskiego. Zjazd Absolwentów Studiów Chemicznych UJ, Kraków, 4 listopada 1994 roku

Fot. 82. Herbatka z prof. Adamem Bielańskim w lokalu NKCh UJ, 11 stycznia 1996 roku. Obok profesora – prezes NKCh UJ Henryk Witk

Fot. 83. Magistranci ze specjalności analityka przemysłowa i środowiskowa podczas zajęć w pracowni komputerowej Wydziału Chemii UJ – rok 1999

Absolwenci Wydziału Chemii UJ

1994-1999

 Katarzyna Adamska	 Bena Borak	 Agnieszka Baranowska	 Irena Furda	 Piotr Furaj	 Monika Kaban	 Dariusz Matego	 Barbara Machura	 Agnieszka P. Zolinda	 Anna Tluczek	 Anna Tluczek	 Anna Tluczek	 Anna Tluczek	 Anna Tluczek	 Anna Tluczek
 Anita Bocho	 Jaromir Dmytryk	 Monika Dabrowska	 Marek Grzesiak	 Lukasz Hemanczyk	 Piotr Misk	 Krzysztof P. Czernak	 Anna Tluczek	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska
 Ryszard Bugno	 Katarzyna Chruszcz	 Paweł Cieśla	 R. m. H. Furak	 M. H. Furak	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska
 Ryszard Bugno	 Katarzyna Chruszcz	 Paweł Cieśla	 R. m. H. Furak	 M. H. Furak	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska
 Ryszard Bugno	 Katarzyna Chruszcz	 Paweł Cieśla	 R. m. H. Furak	 M. H. Furak	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Lepkies	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska	 Katarzyna Dabrowska

Fot. 84. Tablica absolwentów chemii z 1999 roku

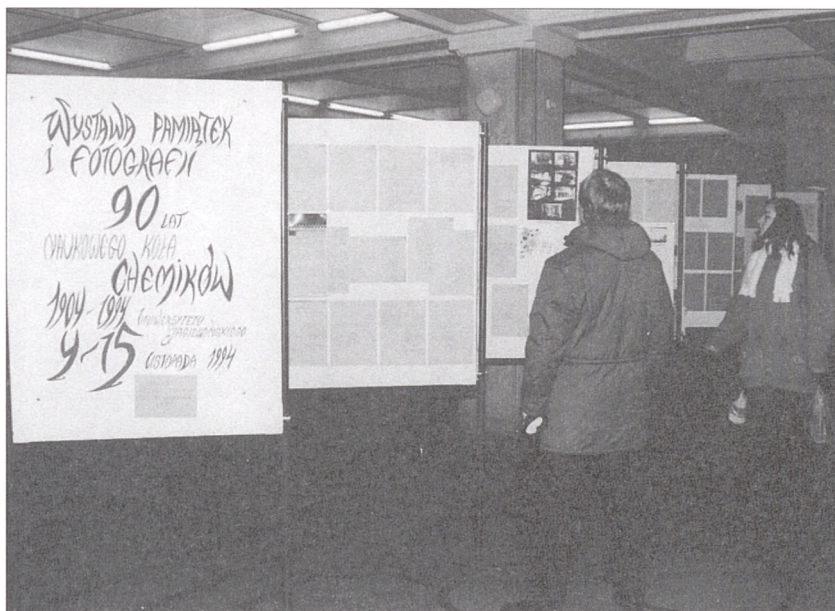
Fot. 85. Student chemii w Zespole Pieśni i Tańca Uniwersytetu Jagiellońskiego „Słowianki” – Krzysztof Kwiatkowski (pierwszy z lewej). Po prawej – jego brat Jakub Kwiatkowski, student Politechniki Krakowskiej. W środku Barbara Wąsacz. Wszyscy w strojach bułgarskich (zdjęcie z 2003 roku)

8. DOKUMENTY I PAMIĄTKI

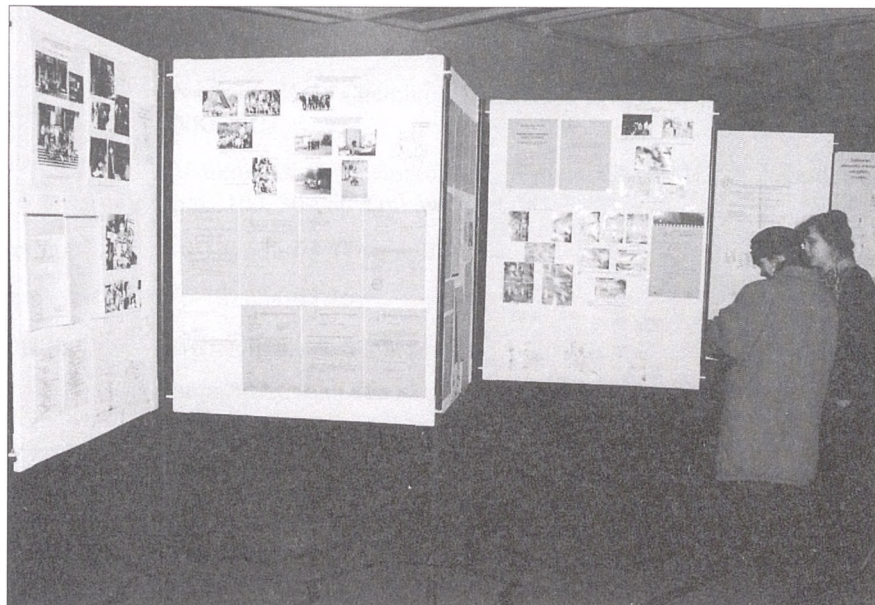
Na wystawie przedstawiliśmy blisko sto dokumentów związanych z historią Koła Chemików. Wśród nich były statuty koła z różnych okresów, sprawozdania z działalności i inne ważne pisma, książki, skrypty oraz czasopisma wydawane przez koło, zaproszenia na sesje, bale chemików, a także wiersze, piosenki, anegdoty i rysunki satyryczne.

Część z nich włączono do tej książki. Czytelnik znajdzie je w rozdziale II *Historia Naukowego Koła Chemików Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 1904–1979* oraz w rozdziale III *Okres „zielony” w historii Koła*.

Na zakończenie prezentujemy historyczne już fotografie z wystawy pamiątek Naukowego Koła Chemików UJ (4 listopada–15 grudnia 1994 roku).

Fot. 86. Wystawa Pamiątek i Fotografii „90 lat Naukowego Koła Chemików UJ 1904–1994” w budynku Wydziału Chemii UJ przy ul. Ingardena 3 (4–15 listopada 1994 roku, przedłużona do 15 grudnia)

Fot. 87. Fragment wystawy „90 lat Naukowego Koła Chemików 1904–1994”, listopad–grudzień 1994 roku

Fot. 88. Autorzy Wystawy Pamiątki i Fotografii „90 lat Naukowego Koła Chemików 1904–1994”. W pierwszym rzędzie od prawej: doc. dr hab. Elżbieta Szczepanic-Cięciak i mgr Magdalena Kurdziel; w drugim rzędzie od prawej: mgr Eliza Morzyniec, mgr Małgorzata Krzczkowska, dr Krystyna Łopata, dr Ryszard Lchman, dr Andrzej Łopata i student chemii Rafał Ziobro